

2
AUTHORITAS
SS. PATRUM,
THEOLOGORUM, PHILOSOPHORUM, ET HISTORICORUM

METHODO POLEMICO-HISTORICO-SCOLASTICA

IN

USUM THEOLOGIAE DOGMATICAE CANDIDATORUM
EXPENSA,

ET UNA CUM PARERGIS DE VERBO
INCARNATO, ACTIBUS HUMANIS ET
CONSCIENCIA DISQUISITIONI PUBLICAE
PROPOSITA

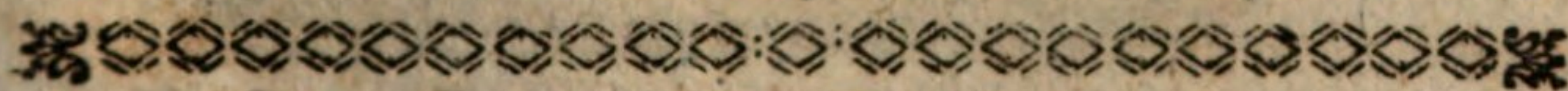
AUTHORE ET PRÆSIDE
P. COELEST. OBERNDORFFER,
O. S. B. Monasterii Obernaltacensis,
In Episcopali Lyceo Frisingensi SS.
Theologiae Dogmatico-Scholasticae, nec non
Moralis Professore Ordinario Publico, ac ejusdem
Lycei & Gymnasii Præfecto,

Respondente

Ornatissimo ac Doctissimo

D. SIMONE ROTTMANNER,
Rottmannensi Bojo, SS. Theologiae, & SS. Canonum
in primum annum auditore.

Anno salutis MDCCLX, ad diem 2. Septembris.

AUGUSTÆ VIND.

Apud Fratres IGN. & ANT. WAGNER.

ALPHABETICALLY
2212A12M

THEOLOGY
DISSEMINATION

THEOLOGY

THEOLOGY

ET UNA

ET UNA

ET UNA

ET UNA

ET UNA

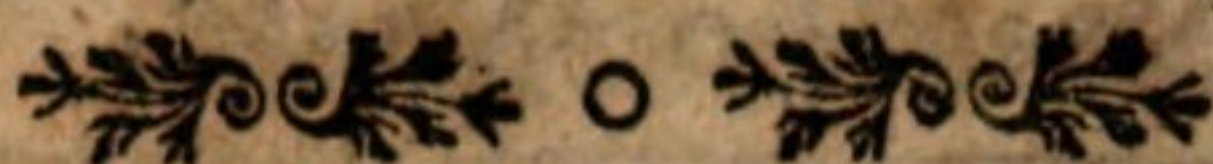
ET UNA

ET UNA

ET UNA

ET UNA

ET UNA

PARS V.

DE
AUTHORITATE SS. PATRUM,
THEOLOGORUM, PHILOSOPHO-
RUM, ET HISTORICORUM.

DISSERTATIO VI. EROTEMA DOGMATICUM

De
*His, quæ cum hæreticis in præsentiarum contro-
versa esse possunt.*

§. unicus.

Quænam sit autoritas Patrum? &
an ex ea argumentum infallibile
deduci valeat?

RESOLUTIO. Si SS. Patres circa dogma
fidei & morum, vel expositionem
SS. Scripturæ unanimiter conveniunt,
ex eorum auctoritate deduci potest ar-
gumentum infallibile 3

VINDICATUR Resolutio ab oppositis 5

SCHOLION. Canones legendi SS. Patres 8

EROTEMA HISTORICO - CRI- TICUM

De
His, quæ ex historia critice tractari possunt.

§. unicus.

An S. Thomas Doctor Angelicus inter
Ecclesiæ Patres numerandus sit?

Notio prævia

12

) (2

RESO-

RESOLUTIO. S. Thomas est Pater Ec-
clesiæ 13

VINDICATUR Resolutio ab oppositis 14

EROTEMA SCHOLASTICUM

De

*Iis, quæ circa reliquos locos theologicos in scho-
lis quæri possunt & solent.*

§. unicus.

Quæ autoritas Theologorum, Phi-
losophorum, & Historicorum? &
quale systema Theologiæ vi-
deatur optimum?

QUÆRES I. Quænam sit autoritas Theo-
logorum de schola? 18

QUÆRES II. Quænam sit autoritas Phi-
losophorum? 23

QUÆRES III. Quænam sit autoritas
Historicorum? 24

SCHOLION. Necessitas eruditionis histo-
ricæ. 25

QUÆRES IV. Quale systema Theologiæ
videatur optimum? 28

SCHEMA Systematis Theologici de Deo
Incarnato. 31

PARS QUIN-

PARS QUINTA

DE

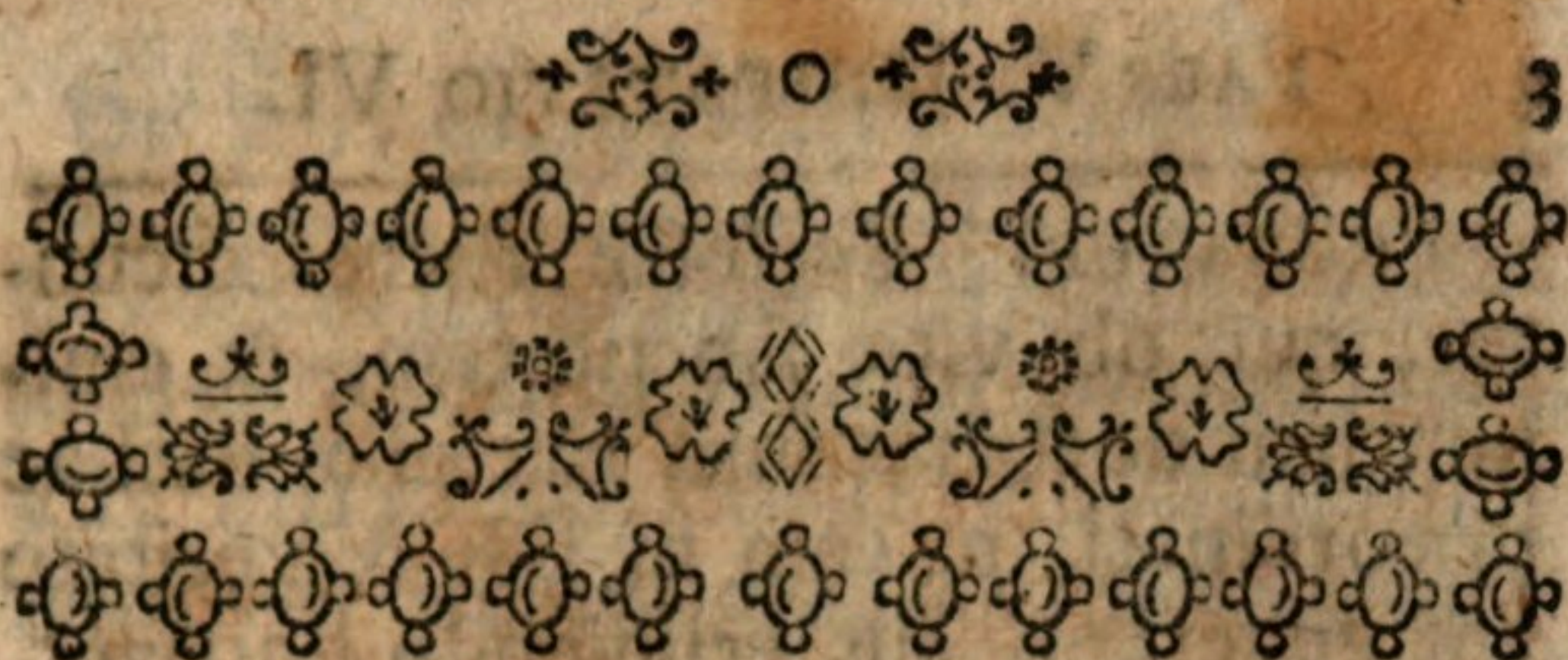
AUCTORITATE SS. PATRUM, THEOLOGORUM, PHILOSOPHORUM, ET HISTORICORUM.

PROLOQUIUM.

Tandem transivimus rubiconem, & dum materias difficultate plenissimas ea, qua licuit, brevitate ac styli claritate tyroni explanatas subministravimus, tum eas, quæ Verbum Dei scriptum ac traditum, tum illas, quæ Ecclesiam, & Ecclesiæ caput, ac etiam concilia œcumenica contingunt; modo quoque decet, ut pauca differamus de Patrum, Theologorum, Philosophorum, ac Historicorum auctoritate. Enimvero sicut Theologus sua depromit argumenta ex Verbo Divino nunc scripto, nunc tradito, ex Ecclesia, & Ecclesiæ capitis ac concilii defi-

nitis, ita e Patrum quoque doctrina, Theologorum & Philosophorum sententiis, ac Historicorum testimoniis eadem non nunquam defumat oportet. Instruendus igitur est, quisquis Theologiæ se tyronem præbet, quid possit tum Patrum, tum Theologorum, tum Philosophorum, tum etiam Historicorum autoritas? Breves erimus, quia de Patribus potiora jam præmisimus, cum de Ecclesia tractavimus. Quæ in præsentiarum succincto damus calamo, tyroni & utilia & necessaria reputamus. Tu Tyro, quia in tuum unice bonum ac commodum scribimus, quintam hanc quoque partem tolle, lege & fave.

DISSERTATIO VI
DE
AUTHORITATE SS. PA-
TRUM, THEOLOGORUM,
PHILOSOPHORUM, ET
HISTORICORUM.

EROTEMA DOGMATICUM
De

*lis, quæ cum hæreticis inpræsentiarum con-
troversa esse possunt.*

§. unicus.

Quænam sit autoritas Pa-
trum? & an ex ea argumentum
infallibile deduci valeat?

RESOLUTIO. Si SS. Patres circa dog- Authori-
ma fidei & morum, vel expositionem tas SS. Pa-
S. Scripturæ unanimiter conveniunt, trum infal-
ex eorum autoritate deduci potest argumen- libilis, si
tum infallibile, Ita doctores orthodoxi unanimis,
omnes,

) a a (

tur,

PROBATUR. Ecclesiæ Patres dicuntur, qui ob vitæ sanctitatem, & eminentiam doctrinæ sunt Ecclesiæ dati ac præordinati, ut eam in fide & veritate aut generent, aut erudiendo nutriant, *Ephef. 4.* secundum illud, quod in SS. Literis legimus : *v. 11. & 12.* *Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem Pastores & Doctores, ad consummationem Sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi.* Ergo pertinet ad specialem Providentiam Dei, ut in materia fidei & morum unanimem eorum consensum præservet ab omni errore. Alias sane si hi errarent, tota quoque Ecclesia ab ipsis in fide & doctrina morum erudienda erraret, eo quod Ecclesia ex Patrum doctrina sua confirmet dogmata, & adversus hæreticos traditionis clypeo obfirmet. Cæterum dixi: si illi *unanimiter* conveniunt; ubi li *unanimiter* moraliter sumas volo, non autem mathematice. Dixi præterea: *circa dogma fidei & morum, vel expositionem S. Scripturæ;* in his enim rebus respiciendi sunt veluti *traditionis custodes, & Ecclesiasticæ doctrinæ testes.* Et hinc ipsa concilia tam firmiter inhærent Patrum doctrinæ, ut fidem suam dicant *fidem Patrum, & Tridentinum* anathema etiam illi minitabatur, *qui scripturam sacram contra unanimem SS. Patrum sensum interpretari audeat.* Nempe

Sess. 4. in decreto de edit. & SS. Libr. usu.

pe concilium quoque Viennense sub CLEMENTE V. hac decidendi formula usum est: *Nos ad SS. Patrum & Doctorum communem sententiam, apostolicæ considerationis aciem convertentes, sacro approbante concilio declaramus.*

Vindicatur Resolutio ab oppositis.

OPPONES I. Singuli Patres in materia Impugnæ fidei & morum errare possunt, & jam tur. sæpius eos errasse ex historia Ecclesiæ compertum est. Sic fuerunt, qui baptismum ab hæreticis collatum iterandum asseriebant. Sic fuerunt, qui mille annorum regnum propugnabant. Sic denique, ut brevis sim, fuere, qui pie defunctorum animas usque ad Christi judicis adventum visione Dei beatifica privatas voluerunt. Ergo ex auctoritate Patrum infallibile argumentum deduci nequit, etsi forte in unum consentiant dogma, quia si singuli sint fallibiles, jam non est amplius ratio, cur non etiam omnes simul sumpti sint fallibiles.

II. Qui negaret sententiam in communi Patrum doctrina fundatam, ille nondum esset hæreticus, quantumvis hæc sententia in materia fidei & morum versaretur. Atqui si unanimis Patrum doctrina præberet Theologo argumentum infallibile, sane foret hæreticus, quisquis ejusmodi doctrinam abnegaret. Ergo &c.

III. *Authoritas infallibilis competit soli Verbo Divino, nec decet, ut hominum verba ejusdem cum S. Scriptura authoritatis reputemus. Ergo nulla ratione apparet, quomodo Patrum doctrinam, utut unanmem, dicamus infallibilis authoritatis. Præcipue, quia hujus infallibilitatis fons nullus assignari queit.*

Vindicatur.

RESPONDEO ad I. *Con. Ant. Dist. Conf.* Ergo ex authoritate Patrum disjunctive, vel divisive sumptorum argumentum infallibile deduci nequit *Con. conf.* ex authoritate Patrum collective sumptorum *Neg. conf. & conf.* Disparitas est, quia infallibilitatis donum omnibus simul sumptis, non item singulis in particulari concessum fuit; non enim in unius vel alterius doctrina, sed in unanimi omnium consensu fundatur authoritas Ecclesiæ.

AD II. *Dist. Maj.* foret tamen suspectus de hæresi, aut esset hæreticus præsumptive talis *Con. Maj.* Secus *Neg. Maj. & sic Dist. Min. Neg. Conf.* Ut aliquis sit hæreticus formaliter talis, debet cum pertinacia aliquid negare, quod est de fide *catholica*, seu quod Ecclesia supremo suo judicio jam definivit, & omnibus sub obligatione credendum jam declaravit. Possunt autem Patres in aliqua doctrina

doctrina unanimiter convenire, quin hæc
 ab Ecclesia jam sit definita, aut omni-
 bus sub obligatione & pœna hæreseos
 ad credendum proposita. Jam qui ejus-
 modi doctrinam abnegaret, equidem su-
 spectus foret de hæresi, & posset dici
 hæreticus præsumptive talis, quia vi-
 deretur negata infallibilitate Patrum
 unanimiter, consentientium negare quo-
 que infallibilitatem Ecclesiæ. Interim
 nondum foret hæreticus formaliter ta-
 lis, quia, ut ponimus in casu, ea do-
 ctrina ab Ecclesia nondum definita est,
 proin ipse nec Ecclesiæ judicio resistere
 dicendus esset, in quo juxta S. AUGU-
 STINUM tota hæreseos ratio consistit. *Lib. 4. de Ba-
ptis. contra
Donatum.*
*Istum (ait S. Doctor) nondum hæreticum
 dico, nisi manifestata sibi doctrina catholicæ
 fidei resistere maluerit, & illud, quod tene-
 bat, elegerit, nempe conformiter ad S.
 Scripturam dicentem: Qui Ecclesiam non
 audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus.* *Matb. 18.
v. 17.*

AD III. *Dist. Ant.* Autoritas infal-
 libilis intrinseca competit soli Verbo Di-
 vino *Con. Ant.* Autoritas infallibilis
 extrinseca *Neg. Ant. & Conf.* Infallibi-
 litatem, quam unanimi Patrum doctri-
 næ circa dogma fidei, & materiam mo-
 rum vindicamus, non refundimus in
 Patrum auctoritatem humanam, sed in
 Providentiam Divinam, quæ ut Eccle-
 siam suam ab errore præservet, etiam

præservare solet ab errore Patres in quadam doctrina unanimes, quos Ecclesia in definiendo sequitur; posuit enim Patres in opus ministerii, & ædificationem Ecclesiæ. Porro si S. Augustinus & S. Thomas ullibi docent, scripta Patrum non esse infallibilis ponderis, aut argumentum tantum *probabile* subministrare, sunt intelligendi de scriptis Patrum divisive sumptorum, vel etiam prout particulares suos sensus produnt aut proferunt, non autem, prout sunt traditionis custodes, & fidei catholicæ testes ac doctores.

Canones SCHOLION. Cæterum ut SS. Patrum legendi SS. scripta rite legantur, & illi in sensu, quo Patres debent, intelligantur, certæ sunt observandæ regulæ, quas ex Clariss. Annato Tom. 1. l. 4. §. 4. pag. 304 suppeditare volui.

PRIMA est, ut attendatur, quo sæculo S. Pater, cujus scripta forte leguntur, scripserit. Hoc enim necessarium est, ut sciatur, an doctrina ejusmodi Patris illa, qua scripsit, ætate in censum fidei jam relata fuerit. Atque ex hac regula ab hæresi excusari debent Papias, Irenæus & Justinus, qui regnum millenarium docuerunt; sed tempore, quo nondum ab Ecclesia hæc opinio damnata erat. Item excusari debet S. Cyprianus cum aliis Africæ Episcopo.

scopis, qui multis argumentis defende-
runt, baptismum hæreticorum esse nul-
lum; sed tempore, quo res nondum
per supremum Ecclesiæ judicium de-
clarata erat.

SECUNDA est, ut attendatur ætas, & lo-
cus Patris. *Ætas* quidem, quia juvenilis
ætas sæpe probat, laudat & commen-
dat, quod maturum senium reprobat
& repudiat. *Locus*, quia si Pater e pul-
pito ad plebem dicit, aliter intelligen-
dus est, quam si ex rigore scholæ, vel
doctrinæ loquitur. Primi exemplum
habes in libris retractationum S. Au-
gustini, in quibus hyponensis doctor
revocavit, quæ juvenis incautus scri-
psit. Secundi exemplum habes in S.
Chrysostomo, qui olim in concione qua-
dam e mille hominibus vix centum sal-
vandos asseruit, ubi S. Pater exagge-
rando loquitur, ut populum crimini-
bus obstrictum ad pœnitentiam efficacius
excitaret.

TERTIA est, ut attendatur causa &
occasio, ob quam Pater, vel contra
quos calamus arripuerit. Nam tali
ratione sæpe vera docet, quæ alias er-
ronea reputari possent. Sic S. Hila-
rius Pictaviensis edixit: *Christum omnis* l. 10. *de Trinit.*
doloris expertem fuisse, quæ propositio in
se, atque, ut jacet, erronea est, catho-
lica

lica vero & certa contra Arianos, quibus S. Pater probavit Divinitatem Christi, utque eam efficacius probaret, edixit, Christum secundum naturam Divinam omnis doloris fuisse expertem.

QUARTA est, ut attendatur lingua vel idioma, in qua Pater scribit. Siquidem verba diversi idiomatis diversum habent sensum. Sic olim gravem fecit lapsum Synodus Francofordiensis ad Mœnum, dum Synodum Nicœnam II de cultu imaginum condemnavit, eo quod græcæ linguæ ignara opinata sit, hanc Synodum decrevisse imaginibus cultum adorationis, qualis Deo debetur.

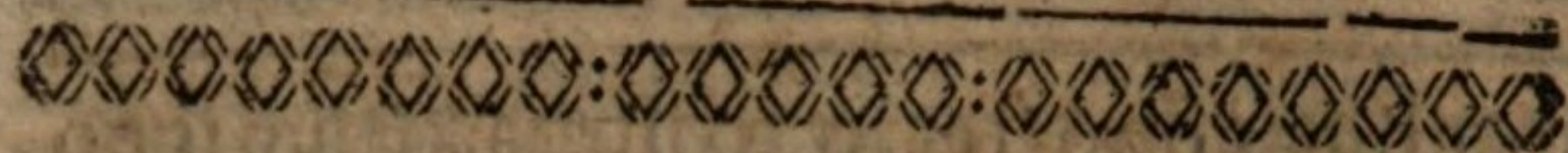
QUINTA est, ut attendatur ad ipsum librum, an sit authenticum, sive genuinus Patris partus, cujus nomini adscribitur; nam sæpe & perquam sæpe supponuntur Patribus libri, quorum author alius est, & non raro etiam hæreticus.

SEXTA est, ut si quæ duriores locutiones occurrant, aut obscuriores, illæ benignius exponantur, istæ vero declarentur per ea, quæ in alio loco Pater clarius eloquitur. Prioris exemplum habes circa Sacramentum Evcharistiæ, quod Patres sæpe *figuram* & *signum* corporis Christi dicunt, id quod utique non in-

intelligas oportet in sensu hæreticorum, excludendo realem præsentiam Christi. Secundi exemplum habes in S. Chrysostomo, qui in quodam loco ait: *Deum nec a Prophetis, nec ab Angelis, nec ab Archangelis unquam visum fuisse.* Quod exponas necesse est de visione comprehensiva Dei, quia intuitivam in aliis locis sæpe ipsemet adstruit, & explicat. Homil. 14. in Joan.

SEPTIMA denique est, ut te reflectas, Patres priscos sæpe aliquod dogma aut omnino silentio tegere, aut non nisi subobscurè innuere. Cujus ratio est *disciplina Arcani*, primis quinque sæculis admodum custodita, secundum Christi monitum: *Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas ante porcos.* Hanc quia ignorant, aut potius ignorare volunt nostrorum temporum Sectarii, sæpius in aciem contra nos sistunt argumenta negativa ex silentio Patrum petita, præprimis circa numerum & sanctitatem Sacramentorum.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM

De

lis, quæ ex Historia critice tractari possunt.

§. unicus

An S. Thomas Doctor Angelicus inter Ecclesiæ Patres numerandus sit?

Notio prævia.

NOTIO PRÆVIA. Aliud est esse *Doctorem* Ecclesiæ, & aliud *Patrem*. Ut quis *doctor* Ecclesiæ honoretur, tres communiter conditiones desiderantur. Primo: Eminentia doctrinæ, qua totam Ecclesiam illustrat, juxta illud: *Vos estis lux mundi*. Secundo: Sanctitas vitæ, qua errantium errores corrigere debet, & exemplo vitæ omnibus præluce, juxta illud: *Vos estis sal terræ, quod si sal evanuerit, in quo salietur, ad nihilum valet ultra* &c. Item: Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra. Tertio denique judicium & decretum Ecclesiæ, haud aliter, ac in republica literaria illi doctoris solennis titulo resplendent, qui per publicum & solenne Universitatis cujusdam decretum vel diploma tales declarati sunt & promoti. Porro S. THOMAM *Doctorem*

Math. 5.
v. 14.

Math. 5.
v. 13.

Math. 5.
v. 16.

rem Ecclesiæ esse nemo literatorum ignorat, eo quod a Pio V. Ecclesiæ doctoribus solemniter adnumeratus sit. Quæstio ergo vertitur : an etiam inter *Patres* Ecclesiæ numerari valeat ? Ad *Patrem* autem Ecclesiæ præter assignatas tres *Doctoris* dotes requiritur *antiquitas*, quæ in S. THOMA videtur desiderari. Sed hoc non obstante sit nostra

RESOLUTIO. *Antiquitas ad prærogativam Patris nequaquam est tam arctis circumscripta limitibus, ut non etiam S. Thomam Ecclesiæ inter Ecclesiæ Patres numerare liceat. Ita in honorem Doctoris Angelici.*

PROBATUR. Si S. THOMÆ quidquam deesset, quo minus Ecclesiæ Patribus accenseri posset, hoc esset dos *antiquitatis*, siquidem eminentiam Doctrinæ & sanctitatem vitæ nemo ipsi abjudicabit. *Atqui* dos antiquitatis non adeo ipsi deest, ut propterea non queat Ecclesiæ Patribus accenseri. *Ergo &c. Min. Prob.* Dos antiquitatis haud aliter requiritur, quam ut possit dici, quod Ecclesiam aut generarit, aut generatam erudiendo nutriverit in adultam ætatem. *Atqui* hoc de S. THOMA potest asseri, quantumvis juniore tempore mundo & Ecclesiæ ipse natus sit. *Ergo &c. Maj.* constat, quia eos *Patres* nuncupamus, qui Ecclesiam ita sua doctrina, & sanctitate

I. Cor. 4.
v. 15.

Etate generarunt, aut generatam erudiendo nutraverunt usque in adultam ætatem, ut cum Apostolo dicere valeant: *In Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.* *Min. prob.* S. THOMAS suorum in Ecclesiam meritorum cursu affectus est cunctorum antiquorum Patrum vestigia. *Ergo* si isti Ecclesiæ Patres nuncupari promerentur, id ipsum prærogativæ & honoris S. THOMÆ vindicandum erit. *Ant. prob.* Quandoquidem nedum amplissimam suis scriptis subministravit materiam ad convellendas hæreses, sed suam etiam doctrinam, suamque Theologiam ita instruxit, ut esset certissima Christianæ doctrinæ regula, attestantibus id summis Pontificibus, præsertim Pio V. Qua ratione me hercle! bene dicitur, quod Ecclesiam suo modo & *regeneraverit*, & a morte hæreseos *præservaverit*, imo in hodiernam usque lucem præservet. Ipsi hæretici hoc eloquuntur, & dum S. THOMÆ doctrinam veluti *terribilem castrorum aciem* exhorrescunt, alta ejulant voce: *Tolle Thomam, & dissipabo Ecclesiam.* Quid autem Patri magis proprium, quam generare aut regenerare, & generatam a morte præservare?

Vindicatur Resolutio ab oppositis.

Impugnatur.

OPPONES I. Patres Ecclesiæ illi sunt, qui primis sæculis eandem sua doctrina
in

in multorum cordibus generarunt, adeoque, quorum antiquitas se extendit usque ad Ecclesiæ incunabula. *Atqui* S. THOMAS non est ex istorum numero. Floruit namque eo tempore, quo Ecclesia jam adulta erat, ut proin nulla ratione asseri valeat, quod Ecclesiam generarit. *Ergo* SS. Ecclesiæ Patribus accenseri nequit.

II. Etiam si Patris *antiquitatem* non tam arctis constringamus limitibus, ut ad prima tantum sæcula eandem affigamus, S. THOMAS tamen Patrum numero addi amplius nequit. Siquidem hic numerus clauditur per S. BERNARDUM, qui ab omnibus dicitur *Patrum Postumus, & Ecclesiæ Benjaminus*. Ergo quia S. THOMAS integro fere sæculo est posterior S. BERNARDO, Patribus Ecclesiæ amplius superaddi nequit.

III. Sicut ad hoc, ut aliquis sit Ecclesiæ *Doct̃or*, requiritur solenne & publicum iudicium, ita hoc ipsum requiritur, ut aliquis possit honorari Ecclesiæ *Pater*. *Atqui* ejusmodi Ecclesiæ iudicium vel decretum solenne pro S. THOMA exhiheri nequit. *Ergo* &c.

RESPONDEO ad 1. *Dist. Maj.* Patres Vindictur.
antiqui Apostolis & primis sæculis pro-
ximi, illi sunt, qui in multorum cordi-
bus

bus generarunt Ecclesiam &c. *Con. Maj.* Patres juniores illi sunt &c. *Neg. Maj.* & sic *Dist. Min. Neg. Conf.* Est distinguendum inter Patres priscos, & juniores. Prioris generis veneramur (ut Apostolos fileam) v. g. S. Irenæum, S. Hieronymum, S. Augustinum, S. Ambrosium. Posterioris vero S. Bernardum, & S. THOMAM, imo quoque S. Bonaventuram. Nam etsi viri hi sanctissimi juniore tempore floruerint, quo Ecclesia jam adulta dici potuit, suis tamen scriptis, & meritorum cursu vestigia primorum Patrum penitus affecuti sunt, adeo ut bene de iis dicatur, quod Ecclesiam generarint æquivalenter, in quantum illam a morte hæreseos præservaverunt. Sic sane de S. THOMA fatentur ipsi hæretici, & ejus doctrina a summis Pontificibus unanimi calculo veluti *veridica & catholica regula* adversus omnes hæreses proponitur. Et sane si tam exacta *antiquitas* requiritur ad titulum Ecclesiæ *Patris*, cur S. BERNARDUS inter *SS. Patres* numeratur, cum tamen juniore quoque tempore, & duodecimo primum sæculo floruerit?

AD II. *Neg. Ant.* ad hujus prob. *dist.* S. BERNARDUS dicitur Patrum Posthumus, & Ecclesiæ Benjaminus, pro illo tempore, quo S. THOMAS nondum floruit *Con. Ant.* pro omni tempore, &
cum

cum exclusionem subsequentium *Neg. Ant. & cons.*

Ad III. *Dist. Maj.* requiritur iudicium semper formale & expressum *Neg. Maj.* virtuale & implicitum saltem *Con. Maj.* & sic *dist. Min. Neg. cons.* Quantumvis non queat exhiberi iudicium Ecclesiæ expressum aut formale, quo S. THOMAS inter Ecclesiæ Patres poneretur, S. THOMAS tamen summe honoratur a Summis Pontificibus, ejusque doctrina dicitur *certissima Christianæ doctrinæ regula*, qua Ecclesia Christi a morte hæreseos in omne tempus præservari potest. Quo majus quid nec de aliorum Patrum doctrina haud dici valet. Unde non erramus dicendo: Ecclesiam implicate honorare S. THOMAM non tantum ut doctorem, sed quoque veluti *Patrem*, qui eam æquivalenter generavit. Taceo, quod decreta explicita & formalia nec de aliis forsan Patribus exhiberi valeant.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

De

*his, quæ circa reliquos locos Theologicos in
Scholis quæri & possunt & solent.*

§. unicus.

Quæ autoritas Theologorum de
Schola? Quæ autoritas Philoso-
phorum? Quæ autoritas Histori-
corum? Et quale Systema
Theologiæ videatur
optimum?

QUÆRES I. *Quænam sit autoritas Theo-
logorum de Schola?*

**Autori-
tas Theo-
logorum.**

RESPONDEO. *Concors Theologorum de
Schola, & Juris Pontificii peritorum sententia
in materia religionis & morum Theologo tam
firmum præbet argumentum, ut sine temeri-
tatis nota, & manifesti erroris periculo re-
spui non possit.*

RATIO est; quia concors horum vi-
rorum sensus in materia religionis, ac
morum, & ab ipsis SS. Pontificibus, dum
de cathedra loquuntur, & a conciliis,
dum dogma declarant, respicitur. Qua-
re juxta omnium mentem temeritatis
no-

notam non evadit, quisquis contra sententiam, quam concors Theologorum & Jurisperitorum in materia præprimis religionis & morum tenet, docere præsumit. Nempe haud fieri potest, quin ejusmodi sententia in S. Scriptura, in Traditione, & Conciliis insigniter fundetur; alias sane viri & ingenio tam diversi, & numero tam multi tam concordii calculo in unam eandemque doctrinam non conspirarent. Ergo ejusmodi concors Theologorum & Jurisperitorum in materia fidei & morum tam firmum præbet Theologo argumentum, ut sine temeritatis nota respui non valeat. Sic v. g. temerarius dici posset, qui negaret: *Verbum Divinum in triduo mortis mansisse hypostatice unitum tum corpori, tum animæ.* Quia omnes Theologi conformiter ad principia fidei in Symbolo Apostolorum contenta in hoc assertum concorditer conspirant; & hoc de materia fidei. In materia morum temerarius dici posset, qui v. g. negaret: quod ad licite operandum requiratur in operante dictamen ultimo practicum *moraliter certum.* Quia omnes Theologi unanimis mentis sunt, quod sine ejusmodi dictamine operatio non sit prudens, & exponat operantem periculo peccandi.

NEC DICAS I. Est communis Theo- Impugna-
logorum sententia, quod sine actu aut tur.

initio charitatis sufficiat ad rite suscipiendum Sacramentum poenitentiae attritio ex solo poenarum metu, aut aeternae beatitudinis amore concepta, & tamen contra hanc sententiam passim moderno tempore itur. *Ergo* concors Theologorum sententia non praebet tam firmum Theologo argumentum, ut illud sine nota temeritatis respui nequeat. Idem prorsus dicendum est de Probabilismo, quem pene communis Theologorum a longo saltem tempore licitum docet & propugnat.

II. Sæpe aliqua sententia est communis Theologorum, dum econtra jurisperiti e diametro contrarium unanimiter sentiunt. *Ergo* ejusmodi sententia Theologorum, aut Jurisperitorum non potest tam firmum fundare argumentum.

III. Nostra doctrina, & argumentum, quo eam probamus, evincit, Theologorum auctoritatem esse æque infallibilem, quemadmodum infallibilem diximus auctoritatem SS. Patrum. *Atqui* hoc nemo dicet. *Ergo* &c.

Vindica-
tur.

NAM RESPONDEO ad 1. *Dist. Ant.* Est communis Theologorum Germanorum *Con. Ant.* est communis Theologorum omnium *Neg. Ant. & Conf.* Non loquimur de

de sententia quadam *communi*, sed de *concordi*. COMMUNIS dicitur, aut dici potest, quam unius v. g. Scholæ alumni, aut saltem numero potiores tenent; & sic sæpe datur sententia communis contra communem, ut cuius notum est, qui Theologiæ limina salutavit. CONCORDS vero dicitur, quam omnes Theologi propugnant, veluti doctrinam, sine qua fidei principia non posse salvari putant. Porro contra sententiam *communem* sæpius licet ire, præprijis si nova & stringens detegatur ratio; in ejusmodi enim casu cessat præsumptio, cui sententia communis innititur, & consequenter etiam periculum, temerarie agendi. Atque in hoc sensu Theologi passim docent, quod unus author omni exceptione major possit suam sententiam facere vere probabilem contra communem. Aliter sentiendum est de sententia *concordi* omnium Theologorum in materia fidei & morum, contra quam nova ratio haud inveniri potest. Cæterum quomodo sententia de attritione *communis* sit, superiori loco diximus. De Probabilismo iterum constat ex eorum libris, qui sententiam probabiliorē docent tenendam esse. Denique attendi etiam debent qualitates Theologorum, respectu quorum sententia aliqua communis dicitur. Ne quemquam offendam, calamo dico:

Part. 4. Dis-
sert. 5. Erot.
Hist. §. 3.

Tom. 3. Disp. Non plus ultra. Legi desuper poterit
 2. de conse. clariss. AMORTIUS.
 pag. mibi 579.
 usque 584.

AD II. *Dist. Ant.* Extra materiam
 fidei & morum *Con. Ant.* intra mate-
 riam fidei & morum *subd.* ita, ut postea
 non sit sententia *concors*, proin nec fun-
 dei tam firmum argumentum &c. *Con.*
Ant. Secus *Neg. ant. & cons.* De cæte-
 ro si Theologi & Jurisperiti dissident
 de aliqua sententia, respiciendum est,
 in qua materia versetur controversia.
 Si circa jus naturale, & Divinum, Theo-
 logorum authoritas prævalet, si circa
 leges mere Ecclesiasticas, præferenda
 est authoritas juris & SS. Canonum pe-
 ritorum.

AD III. *Conc. Maj. Neg. Min.* in no-
 stro saltem supposito de sententia *con-*
cordi omnium Theologorum in materia
 fidei & morum. Nam hæc sententia,
 eo ipso, quia *concors* ponitur, fundatur
 insigniter in SS. Literis, in Traditione,
 & est ipsa Patrum sententia. Unde si-
 cut Patres, si unanimiter conveniunt in
 quodam dogmate, infallibiles sunt, ita
 tales quoque dicendi veniunt Theologi
 in talismodi dogmate concordes. Nec
 ratio deest; nam sicut Christus dedit
 quosdam Apostolos, Prophetas & Pa-
 stores, ita dedit quoque in opus mini-
 sterii *Doctores*. Inter Doctores vel ma-
 xime

xime pertinent Theologi, qui proin, si concordēs in quodam dogmate offenduntur, erroris æque expertes censendi sunt, sicut Patres; cum alias Ecclesia, quæ Theologorum concordem doctrinam in ipsis suis definitis respicit, æque errare posset, sicut errante doctrina Patrum unanimi & concordī erraturam eandem diximus.

QUÆRES II. *Quenam sit authoritas Philosophorum?*

Authoritas Philosophorum.

RESPONDEO. *Concors Philosophorum sententia, si fidei non adversetur, præbet Theologo firmum quoque & certum argumentum.*

RATIO est; quia ejusmodi sententia innititur rationi aut physice, aut saltem moraliter evidenti. Ergo quia fides non adversetur rationi, nec ratio fidei, Theologus ejusmodi sententiam philosophicam, aut rationem naturalem in medium probativum assumere potest, ea cum efficacia, ut conclusionem inde deductam sine temeritatis nota nullus negare valeat. V. g. in hoc ratiocinio: *Omnis homo est visibilis. Christus est homo. Ergo est visibilis*, conclusio non nisi temere negaretur, non tantum, quia definitum est, Christum esse hominem, sed quia prima propositio, e

qua veluti ex principio ultima deducitur, omnibus Philosophis certa est & evidens.

Authori- QUÆRES III. *Quænam sit Authoritas*
tas Histori- *Historicorum?*
corum.

RESPONDEO I. *Concors gravium Historicorum sententia præbet Theologo firmum ac certum quoque argumentum.*

RATIO est; quia non pauca sunt in materia quoque fidei, quæ ab Historicorum authoritate magnopere dependent. Sic ut Theologus evincat, ROMANUM Episcopum succedere S. PETRO in Cathedra, proin etiam in Primatu, ex historia evincat oportet, S. PETRUM fuisse Romæ, Romæ fundasse cathedram, hancque tenuisse usque ad mortem. Id quod certo haud evincet, nisi concors gravium Historicorum sententia, qui ita unanimi calamo testantur, ipsi præbeat argumentum firmum & certum. Sic ut ostendamus, Concilii Nicæni definitiones fidei esse certas, gravium Historicorum, eoque concordi testimonio certi reddamur necesse est, hoc concilium unquam in rerum natura existitisse, fuisse a legitimo Pontifice convocatum, & ut generale totius Ecclesiæ approbatum. Ergo concors gravium Historicorum sententia firmum ac certum præbet

bet Theologo argumentum, sique hoc negetur, circa concilia, Pontificum decreta, & Patrum doctrinam sæpius aqua Theologo hærebit.

SCHOLION. Quod si ita, non pos- **Necessitas**
sum non concedere in eorum senten- **eruditio-**
tiam, qui Ecclesiasticæ Historiæ noti- **nis histori-**
tiam ad Theologiam in *statu perfectō* acqui- **cæ,**
rendam aut physice, aut omnino sim-
pliciter, necessariam prædicant. Sane
Theologus, *qui perfecte talis*, debet vel
omnes, vel saltem plurimas circa ob-
jectum suum adæquatum posse elicere
conclusiones, ordinate, faciliter & sine
errore. *Atqui* sine Ecclesiasticæ histo-
riæ notitia id fieri nequaquam potest.
Tractat Theologia dogmata fidei, hæc-
que potissimum probat tum ex S. Scri-
ptura, tum ex traditione. Ubi nosse
oportet, in quo sensu ab ævo ad ævum
hic vel ille S. Scripturæ locus a Patribus,
Pontificibus & conciliis sit acceptus?
Quam antiqua sit doctrina Ecclesiæ Ro-
manæ? Quæ concilia, quidque hæc
statuerint? Qui Pontifices, quidque hi
definierint? Quæ & alia plura ac pene
innumera ordinate, faciliter & sine er-
rore tractari nequeunt ab illo, qui in
historia Ecclesiæ jejunos hospes. Ut
nil dicam, hæreticis solenne esse, ex
sæculis retroactis corradere, quidquid
possunt, ut dum veritatem nostræ Ec-
clesiæ

clesiæ Romano-catholicæ vincere non valent, eam saltem variis historiæ factis concutiant, aut impugnent, qua arte non nullis etiam fuccum faciunt, iis præsertim, quorum curta in historia suppellex. Et revera ipsum Ecclesiæ dogma quandoque ita pendet ex facto quodam historico, ut quidquid auctoritate vel ratione evictum fuerit, unico facto historico succutiatur. Obtende mihi auctoritatem concilii œcumenici, & tum Patrum testimoniis, tum ratione Theologica per longum proba, hoc esse infallibile. Opponam tibi concilium Ariminense, cui 400. adfuere Episcopi, concilium Nicænum II quod generale VII inscribitur, dicamque, quod & hoc & illud gravem in fide fecerit errorem. *Nicænum* quidem, cum a numerosa Synodo francofordiensi hæreseos sit damnatum. Ariminense, quia subscripsit formulæ, quæ Ariana erat. Utrumque tibi ex historia nedum ostendo, sed demonstro. Dicitis quæso! quomodo tuam amplius de *infallibilitate* Concilii doctrinam obtrudere poteris, nisi prius ex historia utramque meam difficultatem satis grandem solide solveris? & quomodo solide solves, nisi eam historiæ partem, quæ utrumque concilium contingit, ex asse teneas? Ita de conciliis. Obtende mihi auctoritatem Romani Pontificis, eumque

S. Pe-

S. Petri in cathedra Successorem lauda,
Ecclesiæ caput commenda, fallere &
falli nescium in materia fidei & morum
jacta; idque totum ex S. Scriptura, &
ratione deduce. Dicam ego: S. Petrum
nunquam fuisse Romæ, primis Eccle-
siæ sæculis Romanum Pontificem velu-
ti caput nunquam fuisse agnitum, eum-
que jam sæpissime in ipsa materia fidei
& morum cespitasse, imo cum hæreti-
cis sensisse, idque per inductionem tibi
ad oculum ostendam de Liberio, de
Honorio, de Joanne XXII, & aliis
sane plurimis. Dico quæso! quo-
modo illæsum tueri poteris dogma
fidei de Romano Pontifice, Successore
Petri, capite Ecclesiæ, & infallibilitate
in definiendo, nisi prius ex historia
mea dissipaveris argumenta, quæ dog-
ma impetunt? & quomodo hæc dissi-
pabis, nisi in historia Ecclesiæ soluti-
onem, quam decet, quæras solidam.
Ita de Pontifice. De aliis in Theologia
occurrentibus materiis frequentissime
id contingit. Unicum exemplum affero:
Ais, soli Ecclesiæ Romanæ competere,
quod sit vere apostolica, ab Apostolis
in hanc usque horam in vera doctrina
conservata. Defendis præterea, hanc
propositionem: *Unus e Trinitate passus
est*, esse vere catholicam. Ego utrum-
que tibi nego. At & simul ostendo ex
histo-

historia, ac ipsis etiam Patrum testimoniis, Ecclesiam jam IV sæculo defecisse, in paucis non nisi custoditam. Insuper palam facio, eam propositionem a FELICE III. & HORMISDA Pontificibus, ac ipso etiam concilio Chalcedonensi olim proscriptam esse. En! ut mihi velut murum pro veritate catholica te opponere valeas, necesse est iterum, ut ex historiarum tabulis scias, quo in sensu hæc propositio a concilio & Pontificibus sit proscripta? & quam falso asseratur, ex Arianæ hæreseos historia, quæ sæculum IV infecit, inferri, Ecclesiam Romanam a vera & pura doctrina tunc temporis defecisse? Jam occasione hujus veritatis, quam de necessitate notitiæ historicæ explicamus,

Quid de Systemate Theologiae sentiendum?

QUÆRES IV. *Quale Systema Theologiae videatur optimum?*

RESPONDEO. Non sum ille ego, nec me tanti aestimo, ut viris in Theologia profundissimis systema ponam, aut modum figam, in tradenda Theologia observandum. Novi perbene, me esse juniorem, quam ut viros & annis & scientia grandævos docere præsumam. Multa hætenus prodire systemata, sed nullum, quod non meretur elogia sua. Veneror tantorum virorum vestigia, quorum libenter me profitebor
disci-

discipulum, quoties proficiendi occasio sese offert. Quia non viris, sed tyronibus Theologiæ scribimus, his nostra liceat aperire sensa; horum enimvero interest, ut in compendio doceantur, cui præprimis Theologiæ se suamque locent operam.

Est vero THEOLOGIA secundum nominis sui etymon *Sermo de Deo*, & quia loquimur de supernaturali, dicimus eam versari circa Deum ut authorem gratiæ, de quo ex principiis divinitus revelatis varias elicit conclusiones. Quid Theologia?

Omissis aliis divisionibus, quæ parum ad rem, quoad methodum dividitur in positivam, scholasticam, moralem & polemicam. Quomodo dividatur? POSITIVA est, quæ stylo platonico, vel, ut ajunt, oratorio mysteria fidei exponit, suasque conclusiones per principia positiva, quæ non probantur, sed supponuntur, probat & evincit; atque hæc dicitur etiam *Theologia Patrum*. SCOLASTICA est, quæ methodo pressiori, hoc est, dialectica, sive per syllogismos incedit, suas conclusiones per illationem logicam artificiose deducendo; atque quoad substantiam a positiva haud differt, & dicitur *Scholastica*, quia in scholis ita tradi solet. MORALIS est, quæ mores dirigit, certasque suppeditat regulas ad eos debite

bite componendos; unde versatur etiam circa conscientiam, & actus humanos in debitum dirigendos finem. POLEMICA est, quæ in exponendis fidei dogmatibus, iisdemque ab hæreticorum insultu vindicandis ac stabiliendis sese occupat.

Scholastica nova divisione abit in pure scholasticam, in dogmatico-scholasticam, & in dogmatico-historico-scholasticam. Pure SCHOLASTICA dici posset, si quis non tam in evincendis fidei veritatibus contra hæreticos ex S. Scriptura, Patribus & conciliis, quam in tractandis meris controversiis & subtilibus ut plurimum metaphysicis se vero detineret, cæteroquin in QQ. Theologicis, doctrina Patrum, & eruditione Ecclesiastica admodum parcus, jejusus & curtus; atque hæc foret veræ Theologiæ nomine indigna. DOGMATICO-SCHOLASTICA est, quæ præter nobiliores scholarum controversias ipsa quoque, & præprimis Ecclesiæ dogmata ex S. Literis, Patribus, & conciliis adversus eos, qui foris sunt, solide ostendit, nervose probat, ac pro rei dignitate dilucide explicat, atque talis merito æstimatur Theologia, sive Summa S. THOMÆ D. Angelici. DOGMATICO-HISTORICO-SCHOLASTICA demum est, quæ præter hoc, quod & dogmata Ecclesiæ dicto

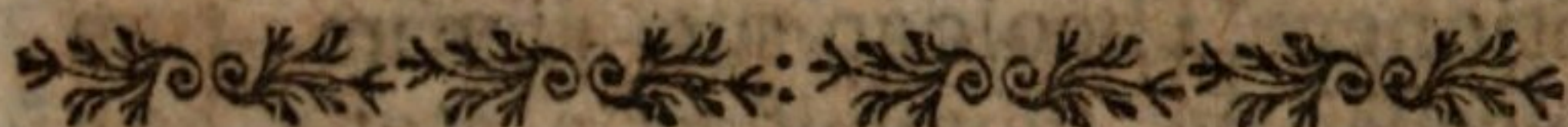
dicto modo e suis probet fontibus, & nobiliores Scholæ QQ. non negligat, historiam Ecclesiæ ingreditur, & eruditionem Theologo tum dignam, tum necessariam subministrat; atque hæc est, quam omnium utilissimam judicamus, cuique ut se suamque locet operam melior Tyro, constanter exoptamus. Nec tempus mihi vacat, nec foliorum spatium, ut universæ Theologiæ Systema in hanc methodum redigam. Schema subjungo, quod labente anno in nostro Tractatu DE DEO INCARNATO, qui nostri Lycei Theologiæ Candidatis ad calamum dictandus erat, observavi. Ex hoc coniicias volo Systema in reliquis Tractatibus Theologicis universim observandum.

SCHEMA SYSTEMATIS THEOLOGICI DE DEO INCARNATO.

In septem dissertationes hunc Tractatum divisum ivi. Quamvis dissertationem iterum subdivisi in suos articulos, hos in sua erotemata, & hæc in suos §§. Erotema Ium consecravi
dog.

dogmati, Idum historiae, Illtium scholæ,
quæ omnia sequens conspectus dabit.

DISSERTATIO I.

DE

EXISTENTIA ET NECESSITA-
TE INCARNATIONIS.

ARTICULUS I.

DE

EXISTENTIA INCARNATIONIS.
EROTEMA DOGMATICUM.

§. I.

An Incarnatio jam sit peracta, &
id contra gentiles probari
valeat?

Num. I. Præmittuntur scitu necessaria
de natura & notione Incarnationis.

Num. II. RESOLUTIO DOGMATICA.
*Incarnatio jam est peracta, idque contra
gentiles solide probari potest. Probatur.*

Num. III. Annotantur difficultates in
oppositum. Et solvuntur.

§. II.

§. II.

An & quomodo existentia Incarnationis probari possit contra Judæos ex prophetia Jacobi? Gen.

49. v. 9.

Num. IV. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. V. RESOLUTIO DOGMATICA. *Ex prophetia Jacobi efficaciter probatur existentia Incarnationis contra Judæos. Probatur.*

Num. VI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. VII. SCHOLION. Explicatur, quomodo hæc prophetia cohæreat cum eventu suo.

§. III.

An & quomodo existentia Incarnationis probari possit contra Judæos ex prophetia Danielis? C. 9.

Num. VIII. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. IX. RESOLUTIO DOGMATICA. *Ex prophetia Danielis efficaciter probatur existentia Incarnationis contra Judæos. Probatur.*

Pars V.

) c (

Num X,

Num. X. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. XI. SCHOLION. Explicatur, quomodo hæc prophetia cohæreat cum suo eventu.

EROTEMA HISTORICO-CRITICUM.

§. I.

Quo anno, die, & hora Messias natus fuerit ?

Num. XII. RESOLUTIO HISTORICA I. *Natus est anno mundi quater millesimo. Probatur.*

Num. XIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. XIV. RESOLUTIO HISTORICA II. *Natus est VIII. Calendas Januarii, hoc est 25. Decembris. Probatur.*

Num. XV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. XVI. RESOLUTIO HISTORICA III. *Natus est hora equidem incerta, admodum tamen probabile est, quod de nocte media. Probatur.*

Num. XVII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

§. II.

§. II.

Quo in loco Christus natus fuerit?
& quale indicium ferendum sit de
brutis ad præsepe accubanti-
bus? item de pastoribus
accurrentibus?

Num. XVIII. RESOLUTIO HISTORICA
I. *Christus natus est intra urbem Beth-
leem. Probatur.*

Num. XIX. Annotantur difficultates
in oppositum. Et solvuntur.

Num. XX. RESOLUTIO HISTORICA II.
*Bovem & asinum in stabulo fuisse, cum na-
tus est Christus, communis & pia fert tradi-
tio fidelium, quam dignam æstimo, ut ho-
spitio suscipiatur. Probatur.*

Num. XXI. Annotantur difficultates
in oppositum. Et solvuntur.

Num. XXII. RESOLUTIO HISTORICA
III. *Quod ad Christum recens natum pasto-
res venerint, eum odoraturi, certum est ex
S. Scriptura: locus autem, unde venerint, &
eorum numerus est admodum dubius. Pro-
batur.*

Num. XXIII. Annotantur difficulta-
tes in oppositum. Et solvuntur.

§. III.

Quale iudicium ferendum de domo Lauretana?

Num. XXIV. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XXV. RESOLUTIO HISTORICA. *Domus Lauretana, quæ defaëto apud Italos existit, & colitur, est ea ipsa domus, quam Nazarethi in Gallilæa incoluit B. V. Maria, dum Angelus Ei annuntiavit Mysterium Incarnationis. Probatur.*

Num. XXVI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An tum possibilitas, tum existentia Incarnationis lumine naturali cognosci valeat?

Num. XXVII. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XXVIII. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Nec possibilitas, nec existentia Incarnationis potest solo lumine naturali positive cognosci. Probatur.*

Num. XXIX.

Num. XXIX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS II.

DE
EO, QUI VERUS MESSIAS HABENDUS EST.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

Quisnam ex tot hominibus fuerit,
aut sit verus Messias in lege
promissus ?

Num. XXX. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XXXI. RESOLUTIO DOGMATICA. *Verus Messias in lege promissus est solus ille, qui Filius B.V.M. dicitur, Bethleemi natus, ac in monte Calvarie inter duos latrones cruci suffixus. Probatur.*

Num. XXXII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. I.

An? quando? a quo? & in quo loco Christus Mariæ filius fuerit circumcisisus?

Num. XXXIII. RESOLUTIO HISTORICA. *Christus Mariæ filius fuit vere circumcisisus, 2. Et quidem octavo die post ejus nativitatem, 3. probabilius a S. Josepho, 4. Et quidem in eadem spelunca Bethleemitica, in qua natus fuerat. Probatur.*

Num. XXXIV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

§. II.

An Magi, qui Christum adorarunt in præsepi, fuerint Reges?

Num. XXXV. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XXXVI. RESOLUTIO HISTORICA. *Magi isti fuerunt Reges in eo saltem sensu, in quo S. Scriptura sæpius oppidi vel urbis cujusdam Dominum appellare consuevit Regem. Probatur.*

Num.

Num. XXXVII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

§. III.

Quando? unde? & quo in numero venerint ad Christum recens natum adorandum? & quæ illorum nomina?

Num. XXXVIII. RESOLUTIO HISTORICA. *Magi probabilius venerunt Bethleemum die decima tertia post Christum natum, 2. juxta plurium opinionem ex Arabia Felice, quæ est regio collocata ad Orientem Judææ. 3. Eorum numerus est prorsus incertus. 4. Multo incertiora sunt eorum nomina. Probatur.*

Num. XXXIX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. XL. SCHOLION. Magi agnoverunt Christi Divinitatem.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An Mysterium Incarnationis sit evidenter credibile?

Num. XLI. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XLII. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Mysterium Incarnationis est evidenter credibile. Probatur.*

Num. XLIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS III.

DE

NECESSITATE INCARNATIONIS.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

Quænam sit sententia Catholica circa necessitatem Incarnationis.

Num. XLIV. RESOLUTIO DOGMATICA. *Incarnatio Verbi D. non fuit simpliciter necessaria, etiam supposito peccato hominis, & decreto hunc liberandi a peccato. Probatur.*

Num. XLV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ERO.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. I.

Quando Christus præsentatus fuerit in templo? & an ille Simeon, qui eum excepit in ulnas suas, fuerit laicus, vel sacerdos?

Num. XLVI. RESOLUTIO HISTORICA. *Christus fuit præsentatus in templo post 40 a sua nativitate dies. 2. Et ille Simeon probabilius fuit pius laicus, non autem sacerdos. Probatur.*

Num. XLVII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

§. II.

Quo tempore, & qua occasione fuerit institutum festum Purificationis B. V. M?

Num. XLVIII. RESOLUTIO HISTORICA. *Verisimile est, festum hoc fuisse institutum a Gelasio I. Sæculo V. ad finem, vel Sæculo VI. ad initium. Probatur.*

Num. XLIX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. L. SCHOLION. Author Lytaniae seu supplicationis in festo hoc institui solitæ, sicut & cereorum a multis probabiliter dicitur SERGIUS I.

§. III.

In quo loco Joseph monitus fuerit, ut fugeret in Ægyptum? Quantum temporis in Ægypto moratus sit? Quo tempore Herodes indixerit puerorum cædem? Et an inter hos etiam fuerit bimulus Herodis filius?

Num. LI. RESOLUTIO HISTORICA. *Josephus fuit monitus de fuga Nazarethi. 2. In Ægypto permansit anno vix integro. 3. Cædes puerorum ab Herode fuit indicta non multum post 40. dies a Christo nato. 4. Et inter hos fuisse etiam occisum bimulum Herodis filium, fabula est. Probatur.*

Num. LII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

Utrum Incarnatio fuerit simpliciter necessaria, ex supposito, quod Deus exegerit condignam pro peccato satisfactionem?

Num.

Num. LIII. RESOLUTIO SCHOLASTICA.
Ex supposito, quod Deus condignam pro peccato exegerit satisfactionem, Incarnatio fuit simpliciter necessaria. Probatur.

Num. LIV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

DISSERTATIO II.

DE
QUIDDITATE, ET CAUSA IN-
CARNATIONIS, AC VIRGI-
NITATE MATRIS DEI.

ARTICULUS I.

DE
QUIDDITATE INCARNATIONIS.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. *unicus.*

An unio Verbi D. cum Humanitate
sit substantialis ?

Num. LV. Præmittuntur scitu ne-
cessaria.

Num. LVI. RESOLUTIO DOGMA-
TICA. *Unio Verbi D. cum Humanitate*
Chri.

Christi est substantialis & in Persona. Pro-
batur.

Num. LVII. Annotantur difficulta-
tes in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRI- TICUM.

§. unicus.

An Nestorius legitime fuerit damna-
tus ab Ephesina Synodo?

Num. LVIII. Præmittuntur scitu ne-
cessaria de historia Nestorianæ
hæresis.

Num. LIX. RESOLUTIO HISTORICA.
Nestorius omnino legitime fuit damnatus ab
Ephesina Synodo. Probatur.

Num. LX. Annotantur difficultates
in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An Unio formaliter sumpta sit ali-
quid realiter distinctum a Verbo
& Humanitate Christi?

Num.

Num. LXI. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. LXII. RESOLUTIO SCHOLASTICA.
Unio formaliter sumpta non est aliquid realiter distinctum &c. Probatur.

Num. LXIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS II.

DE

CAUSA INCARNATIONIS.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An Christus fuerit vere incarnatus ut Redemptor? An venerit ad delendum peccatum tum originale, tum actuale? Et an unionem hypostaticam meruerit?

Num. LXIV. RESOLUTIO DOGMATICA. *Christus in moderna Providentia incarnatus fuit ut Redemptor, contra Pelagianos, quorum doctrina fuit, eum venisse tantum ut doctorem & magistrum. 2. Venit ad delendum utrumque peccatum. 3. Christus defacto non meruit suam unionem hypostaticam. Ita pene communis Theologorum. Probatur.*

Num.

Num. LXV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. I.

An in triduo mortis Verbum D. manserit unitum tum corpori, tum animæ?

Num. LXVI. RESOLUTIO HISTORICA. *Verbum Divinum mansit unitum in triduo mortis tum corpori, tum animæ. Probatur.*

Num. LXVII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

§. II.

An etiam manserit unitum sanguini effuso?

Num. LXVIII. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. LXIX. RESOLUTIO HISTORICA. *Verbum D. mansit etiam unitum sanguini effuso. Probatur.*

Num. LXX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

§. III.

§. III.

An existat in terra Sanguis Christi
verus & naturalis, qui olim in
SS. ejus corpore fuit?

Num. LXXI. Præmittuntur scitu ne-
cessaria de Sanguine Mantuano &
Weingartensi.

Num. LXXII. RESOLUTIO HISTO-
RICA. *Certum est, omnes eas sanguinis gut-
tas, qui passim in Ecclesiis asservantur, non
esse de vero & naturali Sanguine Christi.*
2. *An autem illæ guttæ, quæ Mantuæ, ac
in florentissimo Monasterio Weingartensi co-
luntur, sint Sanguis verus e latere Christi
profluus, res est omnis crisis vix expers.*
3. *Quamvis interea S. Cruor iste fidelium
devotioni ac antiquo cultui sit relinquendus.*
Probatur.

Num. LXXIII. Annotantur diffi-
cultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An redemptio humana fuerit unicum
motivum Incarnationis?

Num. LXXIV. Præmittuntur scitu
necessaria.

Num. LXXV. RESOLUTIO SCHO-
LASTICA. *Redemptio humana ita fuit in mo-
der-*

dierna providentia unicum motivum Incarnationis, ut Christus nullo modo venisset, si Adam non peccasset. Probatur.

Num. LXXVI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS III.

DE

VIRGINITATE B. V. MARIE.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An B. V. M. sit Virgo tum ante, tum in, tum post partum?

Num. LXXVII. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. LXXVIII. RESOLUTIO DOGMATICA. *B. V. Maria semper fuit & permansit Virgo. Probatur.*

Num. LXXIX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO-CRITICUM.

§. uni-

§. unicus.

An B. V. M. emisit votum Virginitatis? Quando? & Quale?

Num. LXXX. RESOLUTIO HISTORICA.

B. V. M. emisit votum Virginitatis.

2. Et quamvis non constet de anno ætatis, quo emisit, 3. communior tamen & probabilior sententia est, quod illud emisit, antequam desponsata sit Josepho. Probatur.

Num. LXXXI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

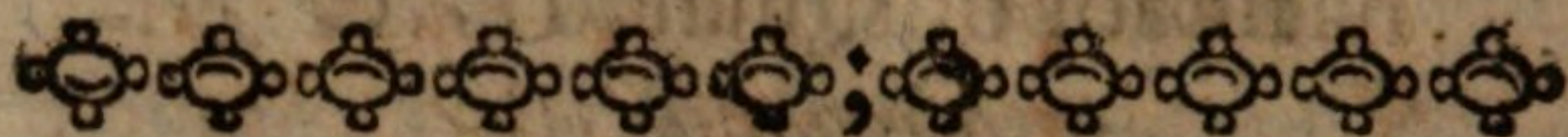
Quomodo B. V. M. concurrerit ad Incarnationem?

Num. LXXXII. RESOLUTIO SCHOLA-

STICA. *B. V. M. concurrît ad Incarnationem passive, in quantum subministravit SS. Sanguinem suum, ex quo virtute Spiritus Sancti factum est corpus Christi. 2. Et ejus Maternitas est entitate naturalis. Probatur.*

Num. LXXXIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. LXXXIV. SCHOLION. Conceptio Christi appropriatur Spiritui Sancto.

DISSERTATIO III.

DE
PERSONA ASSUMENTE, NA-
TURA ASSUMPTA, ET DEFE-
CTIBUS NATURÆ PARI-
TER ASSUMPTIS.

ARTICULUS I.

DE
PERSONA ASSUMENTE.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An sola persona Filii sit Incarnata?

Num. LXXXV. *Sola persona Filii fuit Incarnata. Probatur.*

Num. LXXXVI. Annotantur difficul-
tates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRI- TICUM.

§. unicus.

§. unicus.

Quod olim iudicium latum fuerit de
hac propositione: *Unus e Tri-
nitate passus est?*

Num. LXXXVII. RESOLUTIO HISTO-
RICA. *Hæc propositio est vere catbo-
lica; nec a Concilio Chalcedonensi, Felice III.
& Hormisda Papa aliter reprobata fuit,
quam in sensu hæreticorum Eutychianorum.
Probatur.*

Num. LXXXVIII. Annotantur diffi-
cultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

Per quam subsistentiam Verbum D.
terminaverit naturam humanam?

Et an etiam suppleverit existen-
tiam in natura humana?

Num. LXXXIX. RESOLUTIO SCHOLA-
STICA. *Verbum Divinum terminavit
naturam humanam proxime & immediate per
subsistentiam relativam. Insuper supplevit
existentiam. Probatur.*

Num. XC. Annotantur difficultates
in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS II.

DE

NATURA ASSUMPTA.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An Verbum D. assumpserit naturam
humanam integram ?

Num. XCI. RESOLUTIO DOGMATICA.
Verbum D. ita assumpsit naturam hu-
manam integram, ut in eo sint duæ naturæ,
& duæ voluntates, Divina sc. & humana.
Probatur.

Num. XCII. Annotantur difficulta-
tes in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRI-
TICUM.

§. unicus.

An Honorius I. Papa unquam ne-
gaverit in Christo duplicem vo-
luntatem, & duplicem ope-
rationem ?

Num.

Num. XCIII. Præmittuntur scitu necessaria de historia hæresis Monothelitarum.

Num. XCIV. RESOLUTIO HISTORICA.
Honorius I. nunquam negavit in Christo duplicem voluntatem, nec duplicem operationem: Probat.

Num. XCV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM

§. unicus.

Quo ordine Verbum D. assumpserit naturam humanam? & quo in sensu Christus queat dici compositus?

Num. XCVI. RESOLUTIO SCHOLASTICA *explicat id quod quæritur.*

Num. XCVII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS III.

DE

DEFECTIBUS ASSUMPTIS.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An Verbum assumpserit veram carnem? corpus vere passibile? sanguinem? & cæteros corporis humani defectus, aut humanæ naturæ passiones?

Num. XCVIII. RESOLUTIO DOGMATICA. *Verbum D. assumpsit veram carnem, 2. Corpus vere passibil, 3. Verum Sanguinem, 4. Et præter reliquos corporis humani humores appetitum tum concupiscibilem, tum irascibilem. Probatur.*

Num. XCIX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. C. SCHOLION. In Christo fuerunt igitur passiones quoque amoris & odii. Desiderii & fugæ. Gaudii & Tristitiæ. Spei & desperationis. Timoris & audaciæ ac iræ.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

De loco Passionis D. N. I. C. & quid de sanguineo sudore Christi sentiendum?

Num.

Num. CI. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. CII. RESOLUTIO HISTORICAL.
Primus acerbissimæ Passionis D. N. I. C. locus fuit hortus Gethsemani, ita nuncupatus, quod velut vallis pinguis ad pedem montis Olivæ situs esset. 1. Et sudor Christi in hoc orto fuit vere sanguineus. Probatur.

Num. CIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

Quid sit communicatio idiomatum?

Num. CIV. RESOLUTIO SCHOLASTICA
explicat communicationem idiomatum, & figit quasdam de ea regulas.

DISSERTATIO IV.

DE

SANCTITATE CHRISTI, EJUS-
QUE VIRTUTIBUS.

ARTICULUS I.

DE

SANCTITATE ICHRISTI SUB-
STANTIALI.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An in Christo detur Sanctitas substantialis ?

Num. CV. RESOLUTIO DOGMATICA.
Datur in Christo Sanctitas substantialis. Probat.

Num. CVI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

Quo pretio Christus fuerit venditus? & quomodo flagellatus?

Num. CVII. RESOLUTIO HISTORICA I. *Etsi de pretio 30 Argenteorum non omnino constet, certum tamen est, Christum tam vili pretio non fuisse venditum, quo plebei homines passim opinantur. Probat.*

Num. CVIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. CIX. RESOLUTIO HISTORICA II.
Christus in flagellatione fuit alligatus columnæ
 2. *Non virgis, sed flagellis cæsus.* 3. *Num.*
me.

merum autem verberum definire haud possumus.
Probatur.

Num. CX. Annotantur difficultates
in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

Quomodo Humanitas Christi per
Unionem Hypostaticam san-
ctificetur?

Num. CXI. Præmittuntur scitu ne-
cessaria.

Num. CXII. RESOLUTIO SCHOLA-
STICA. *Humanitas Christi per Unionem
Hypostaticam non tantum radicaliter, sed &
formaliter sanctificatur.* Probatur.

Num. CXIII. Annotantur difficulta-
tes in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS II.

DE

SANCTITATE CHRISTI ACCI-
DENTALI.

EROTEMA DOGMATICUM.

) d s (

§. uni-

§. unicus.

An in Christo fuerit gratia habitua-
lis? & an Christus per hanc di-
cendus sit filius Dei
adoptivus?

Num. CXIV. RESOLUTIO DOGMATI-
CA. *Præter Sanctitatem substantialem
in Christo fuit etiam sanctitas accidentalis,
hoc est, gratia habitualis, 2. quin per hanc
Christus valeat dici filius Dei adoptivus.
Probatur.*

Num. CXV. Annotantur difficulta-
tes in oppositum. Et solvantur.

EROTEMA HISTORICO - CRI- TICUM.

§. unicus.

An Historia de Sudario Veronicæ
vera sit?

Num. CXVI. Præmittuntur scitu ne-
cessaria.

Num. CXVII. RESOLUTIO HISTORI-
CA. *Etsi nulla habeatur certitudo fidei de
historia hujus Sudarii, non parva tamen pro
ejus veritate stant momenta. Probatur.*

Num. CXVIII. Annotantur difficul-
tates in oppositum. Et solvantur.

ERO-

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An Christus per gratiam habitua-
lem fit caput hominum ?

Num. CXIX. RESOLUTIO SCHOLA-
STICA. *Christus per gratiam habitua-
lem est caput hominum, tum beatorum, tum
justorum, tum etiam peccatorum. Probatur.*

Num. CXX. Annotantur difficulta-
tes in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS III.

DE

VIRTUTIBUS CHRISTI.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An in Christo fuerint omnes virtu-
tes? dona Spiritus Sancti? &
gratiæ gratis datæ ?

Num. CXXI. RESOLUTIO DOGMATICA.
*In Christo fuerunt omnes virtutes, quæ
non repugnant unioni hypostaticæ, 2. Fue-
runt in eo dona Spiritus Sancti, 3. ac de-
nique omnes gratiæ gratis datæ. Probatur.*

Num. CXXII. Annotantur difficul-
tates in oppositum. Et solvuntur.

ERO.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

Quid de corona spinea Christi, sententia ad mortem sit sentiendum?

Et an Simon Cyrenæus crucem portaverit sociis cum Jesu humeris?

Num. CXXIII. RESOLUTIO HISTORICA.

Corona erat contexta ex juncorum marinorum acuminibus, quasi prælongis spinis, 2. ejusque forma non erat ad instar vittæ, quæ frontem tantum ac tempora cingit, sed instar pilei, quæ totam superiorem capitis partem obvolvit, 3. ad crucem fuit Christus damnatus more Romanorum, 4. & Simon Cyrenæus non portavit crucem sociis cum Jesu humeris, ut vulgo creditur, sed solus, Christum onere crucis liberans. Probatur.

Num. CXXIV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

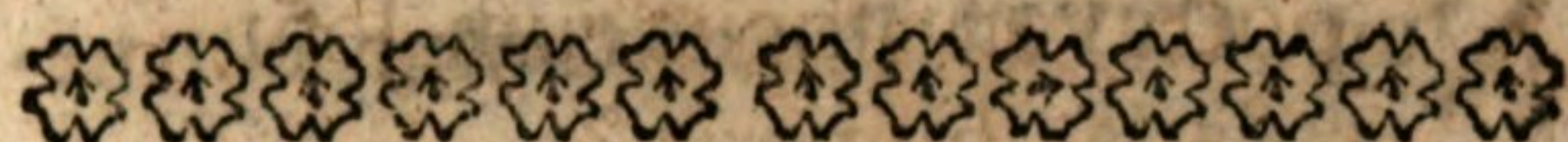
An virtutes acquisitæ fuerint in Christo a primo conceptionis instanti?

Num. CXXV. Præmittuntur scitu necessaria.

Num.

Num. CXXVI. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *In Christo probabilius fuerunt omnes virtutes etiam, acquisite a primo conceptionis instanti. Probatur.*

Num. CXXVII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

DISSERTATIO V.

DE

SCIENTIA, POTENTIA, ET IMPECCABILITATE CHRISTI.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An Christus habuerit scientiam beatificam ?

Num. CXXVIII. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. CXXIX. RESOLUTIO DOGMATICA. *Christus habuit scientiam beatificam. Probatur.*

Num. CXXX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ERO.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.
§. *unicus.*

Quid de cruce Christi notandum?
& quot clavis Christus eidem
fuerit suffixus?

Num. CXXXI. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. CXXXII. RESOLUTIO HISTORICA. *Crux, cui Christus Dominus suffixus fuit, erat e ligno de quercu. II. Ejusque forma fuit immissa, quatuor angulus habens. III. Huicque Christus omnino nudus, IIII. & quidem quatuor clavis affixus erat. Probatur.*

Num. CXXXIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.
§. *unicus.*

An Christus præter scientiam beatificam habuerit etiam scientiam infusam & acquisitam?

Num. CXXXIV. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Christus præter scientiam beatificam habuit etiam infusam, II. imo & acquisitam, III. hancque probabilius propriis actibus comparatam. Probatur.*

Num. CXXXV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ARTI-

ARTICULUS II.

DE

POTENTIA CHRISTI.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus

An in Christo fuerit potentia
miraculorum.

Num. CXXXVI. RESOLUTIO DOGMA-
TICA. *In Christo fuit vera potentia mi-
raculorum. Probatur.*

Num. CXXXVII. Annotantur diffi-
cultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO-CRI-
TICUM.

§. unicus

Quid de latronibus cum Christo
cruci affixis sciendum sit?

Num. CXXXVIII. RESOLUTIO HISTO-
RICA. *Duo latrones illi non funibus,
sed clavis, & quidem omnino etiam nudi fue-
runt cum Christo cruci affixi. II. Eorum
nomina sunt incerta. III. Non ambo, sed
unus impropere Christo. IV. Latroque
pœnitens a S. Augustino inter Martyres re-
ponitur. Probatur.*

Num. CXXXIX.

Num. CXXXIX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. CXL. SCHOLAIN. De latrone pœnitente non nulla alia explicantur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus

An & quomodo Humanitas Christi fuerit causa miraculorum ?

Num. CXLI. RESOLUTIO SCOLASTICA
explicat id, quod queritur.

ARTICULUS III.

DE

IMPECCABILITATE CHRISTI.

§. unicus

An Christus unquam peccaverit ?
Aut saltem peccare potuisset ?

Num. CXLII. RESOLUTIO DOGMATICA. *Christus nunquam peccavit, & nequidem peccare potuit.* Probatur.

Num. CXLIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ERO.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus

Quo anno? die? hora? & quo in loco Christus crucifixus fuerit?

Num. CXLIV. RESOLUTIO HISTORICA.

Licet circa annum mortis Christi sit maxima Patrum & doctorum discrepantia, admodum tamen probabile est, Christum fuisse mortuum anno 33. ætatis sue, & mundi 4033. II. Dies vero mortis fuit sexta hebdomadæ, seu Parasceve, quæ ibi incidebat in VIII. calendas Aprilis, hoc est, 25. Martii. III. Hora autem diei, qua Christus obiit, erat sexta. IV. Locus denique crucifixionis fuerat Golgotha, seu mons Calvarie. Probatur.

Num. CXLV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCOLASTICUM.

§. unicus

An Christus fuerit ab intrinseco impeccabilis?

Num. CXLVI. RESOLUTIO SCOLASTICA.

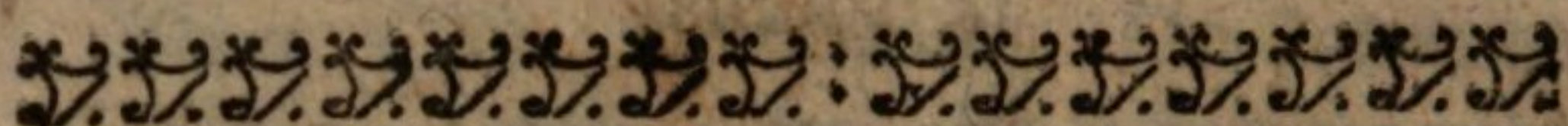
Christus ab intrinseco fuit impeccabilis. Probatur.

Pars V.

) e (

Num.

Num. CXLVII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

DISSERTATIO. VI.

DE

LIBERTATE, MERITO, ET SATISFACTIONE CHRISTI.

ARTICULUS I.

DE

LIBERTATE CHRISTI.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An Christus habuerit omnimodam libertatem?

Num. CXLVIII. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. CXLIX. RESOLUTIO DOGMATICA. *Christus habuit omnimodam libertatem, tum a coactione, tum a necessitate.* Probatur.

Num. CL. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ERO.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

An moriente Domino tenebræ factæ sint super universam terram? vel solum super regionem Judæorum?

Num. CLI. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. CLII. RESOLUTIO HISTORICA.

Tenebræ, quæ moriente Salvatore contigere, super universam terram se effuderunt. Probat.

Num. CLIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An Christus libere mortuus sit?

Num. CLIV. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. CLV. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Christus eatenus libere mortuus est, quatenus potuit non mori negative, seu pro sensu diviso præcepti. Probat.*

Num. CLVI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS II.

DE

MERITO CHRISTI.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus

An Christus proprie mereri potuerit?

Num. CLVII. *Christus vere & proprie mereri potuit. Probatur.*

Num. CLVIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO-CRITICUM.

§. unicus.

Quot diebus Christus jacuerit in sepulchro? Quando resurrexerit? Quibus exornatus dotibus? Et quid dicendum de mortuis cum ipso resurgentibus?

Matth. C. 27.

Num. CLIX. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. CLX. RESOLUTIO HISTORICA I. *Christus mansit in sepulchro una die integra, & duabus noctibus. II. Resurrexit vero tertia die, quæ est prima hebdomadæ dies, &*
no-

*nobis Dominica, ad diluculum seu sub auro-
ram. III. Resurgentis vero corpus quatuor
præprimis dotibus exornatum erat, sc. clari-
tatis, impassibilitatis, subtilitatis, & agi-
litis. Probatur.*

Num. CLXI. Annotantur difficulta-
tes in oppositum. Et solvuntur.

Num. CLXII. RESOLUTIO HISTORICA
II. Illi, quos S. Matthæus cum Christo a
morte surrexisse refert, probabilius ad sua
iterum sepulchra rediere. Probatur.

Num. CLXIII. Annotantur difficul-
tates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

Quando? quid sibi? quid homi-
nibus? & per quos actus
Christus meruerit?

Num. CLXIV. RESOLUTIO SCHOLASTI-
CA. Christus jam meruit a primo suæ con-
ceptionis instanti; II. Sibi gloriam corpo-
ris, nominis exaltationem, & alia bona ex-
trinfeca; III. Homini gloriam, gratiam, &
alia dona supernaturalia; IIII. Idque per
actus suos liberos morales. Probatur.

Num. CLXV. Annotantur difficul-
tates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS III.

DE SATISFACTIONE CHRISTI.

§. unicus.

An Christus vere pro nobis
satisfecerit ?

Num. CLXVI. RESOLUTIO DOGMA-
TICA. *Christus vere pro nobis satis-
fecit. Probatur.*

Num. CLXVII. Annotantur difficul-
tates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO-CRI- TICUM.

§. unicus.

Quando? qua die? qua hora? quo
ex loco? & quo cum comitatu
Christus ascenderit in cœlum?

Num. CLXVIII. RESOLUTIO HISTO-
RICA. *Christus ascendit in cœlum qua-
dragesimo a sua resurrectione die. II. Quæ
dies est Jovis. III. Hora est incerta, pro-
babilius tamen id contigit hora nostra circiter
post meridiem prima. IIII. Locus, e quo
in cœlum assumptus est, erat mons Oliveti.
V. Et comitatus illius ascendentis erat magnus
tum Angelorum, tum animarum antiquorum
Patrum numerus. Probatur.*

Num. CLXIX.

Num. CLXIX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

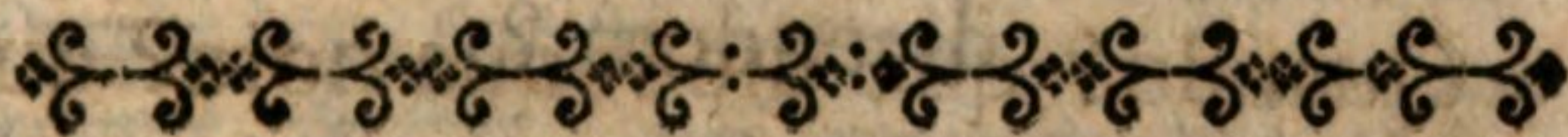
§. unicus.

An satisfactio Christi fuerit valoris ab intrinseco infiniti?

Num. CLXX. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. CLXXI. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Satisfactio Christi in ratione valoris satisfactorii & meritorii est ab intrinseco infinita. Probatur.*

Num. CLXXII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

DISSERTATIO VII.

DE

CULTU SANCTORUM.

ARTICULUS UNICUS.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An Sanctis, Sanctorumque imaginibus jure exhibeatur aliquis cultus?

) e 4 (

Num.

Num. CLXXIII. Præmittuntur scitu necessaria tum de variis Titulis Christi, tum de natura & divisione cultus.

Num. CLXXIV. RESOLUTIO DOGMATICA. *Sanctis & Sanctorum imaginibus licite omnino ac jure exhibetur aliquis cultus, illique prorsus utiliter invocantur. Probatur.*

Num. CLXXV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

Quid de Concilio Francofordiensi dicendum?

Num. CLXXVI. Præmittuntur scitu necessaria de hoc concilio.

Num. CLXXVII. RESOLUTIO HISTORICA. *Concilium Francofordiæ ad Mœnum num de anno 794, ab Episcopis occidentali-bus celebratum equidem damnavit Synodum Nicenam II. de anno 787. celebratam. At propterea nec Synodo huic Generali VII, nec dogmati catholico de cultu imaginum præjudicium inferre potest. Probatur.*

Num. CLXXVIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num

Num. CLXXIX. SCHOLION. Libri, qui *Carolini* dicuntur, Lutheranis & Calvinistis non favent; imo eos esse a CAROLO M. exaratos nondum satis probatum est.

EROTEMA SCHOLASTICUM

§. unicus.

An Imaginibus & Reliquiis Sanctorum idem specificè exhibeatur cultus, qui ipsis Sanctis, quos repræsentant, exhibetur?

Num. CLXXX. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Imaginibus & Reliquiis Sanctorum idem specificè exhibetur cultus, qui exhibetur Sanctis, quos repræsentant. Probatur.*

Num. CLXXXI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Finis Tractatus de DEO INCARNATO.

Cum Ordo Scholæ ita tulerit, ut tractatus de actibus humanis & conscientia explicandus mihi fuerit, ideo & hujus Systema, subjungendum censui.

) e 5 (

SCHE.

SCHEMA

SYSTEMATIS DE ACTIBUS
HUMANIS ET CONSCIENTIA,

DISSERTATIO UNICA.

PARS I.

DE

ACTIBUS HUMANIS.

ARTICULUS I.

DE

ACTIBUS HUMANIS SECUNDUM
SUUM FINEM CONSIDERATIS.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

In quonam consistat beatitudo ob-
jectiva hominis ?

Num. I. Præmittuntur scitu necessaria
una cum definitione actus humani.

Num. II. RESOLUTIO DOGMATICA.

*Beatitudo objectiva hominis consistit in solo bo-
no increato. Probatur.*

Num.

Num. III. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

Quid de opere *primæ diei* dicendum sit ?

Num. IV. Præmittuntur scitu necessaria, & fit ingressus ad Historiam de opere sex dierum.

Num. V. RESOLUTIO HISTORICA. *Prima die Deus creavit lucem, seu solare corpus, adeo ut prima mundi dies inceperit a luce. Probatur.*

Num. VI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

In quonam consistit beatitudo formalis hominis ?

Num. VII. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Beatitudo formalis hominis consistit in visione Dei, id est, in operatione creata intellectus. Probatur.*

Num. VIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

AR.

ARTICULUS II.

DE

ACTIBUS HUMANIS SECUN-
DUM ESSE VOLUNTARIUM
ET INVOLUNTARIUM
CONSIDERATIS.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An in actu humano detur perfectum
voluntarium.

Num. IX. Præmittuntur scitu ne-
cessaria, & simul explicatur natura
ac divisio voluntarii.

Num. X. RESOLUTIO DOGMATICA.
In actu humano datur perfectum voluntarium.
Probatur.

Num. XI. Annotantur difficultates
in oppositum. Et solvuntur.

Num. XII. SCHOLION. Explicatur,
quomodo voluntarium minuatur, vel
augeatur, aut etiam tollatur per vio-
lentiam, metum, concupiscentiam, &
ignorantiam.

EROTEMA HISTORICO - CRI- TICUM

§. uni-

§. unicus.

Quid de opere *secundæ diei* dicendum? & an supra firmamentum sit veræ æquæ?

Num. XIII. RESOLUTIO HISTORICA.
Secunda die Deus creavit firmamentum, supra quod sunt veræ aquæ. Probatur.

Num. XIV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An detur pura omissio libera?

Num. XV. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XVI. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Non datur omissio, quæ est pura, & simul libera. Probatur.*

Num. XVII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS III.

DE

ACTIBUS HUMANIS SECUNDUM
SUAM BONITATEM ET MALITIAM MORALEM
SPECTATIS.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An detur in actibus humanis malitia & bonitas moralis?

Num.

Num. XVIII. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XIX. RESOLUTIO DOGMATICA. *In actibus humanis datur bonitas & malitia moralis. Probatur.*

Num. XX. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. XXI. SCHOLION. Explicantur principia, unde bonitas & malitia moralis actus humani desumantur.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

Quid de opere *tertiæ diei* dicendum?

Num. XXII. RESOLUTIO HISTORICA. *Tertia die Deus aquas inferiores congregavit in locum suum, sicque congregatas appellavit MARE, 2. aquis in unum locum congregatis apparuit arida, quam nominavit TERRAM, 3. e terra aquis denudata progerminare jussit herbam virentem, & facientem semen &c. 4. Denique plantavit paradisum terrestrem. Probatur.*

Num. XXIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An detur Actus humanus in individuo indifferens?

Num.

Num. XXIV. RESOLUTIO SCHOLASTICA. *Non datur actus humanus in individuo indifferens. Probatur.*

Num. XXV. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

PARS II.

DE
ACTUUM HUMANORUM REGULA PROXIMA SEU DE
CONSCIENTIA.

ARTICULUS I.

DE
CONSCIENTIA PROBABILI.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

Quam sententiam teneatur sequi minister Sacramentorum? Chirurgus & Medicus? Judex & Advocatus?

Num. XXVI. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XXVII. RESOLUTIO DOGMATICA. *Tam minister Sacramentorum, quam recipiens Sacramenta, 2. tam Medicus & Chirurgus, quam Judex tenentur sequi sententiam probabiliorem tutioremque relicta minus probabili, minusque tuta. Probatur.*

Num.

Num. XXVIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. XXIX. SCHOLION. Si advocatus certo cognoscit, causam sui clientis esse minus probabilem, & causam partis adversæ probabiliorem, ita, ut certo prævideat, judicem sententiam latitum pro parte adversa, non potest suscipere causam clientis. Id quod etiam procedit, & eo magis, quando videt causæ merita omnino exigua esse, & clientem ex mera pertinacia lites protrahere velle. Quod si vero cliens arbitretur, suam causam esse probabiliorem, & urgeat advocatum, ut suscipiat causam, tunc advocatus posset suscipere causam, deberet tamen clientem desuper monere, quod altera causa sibi sit probabilior.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

Quid de opere *quartæ diei* dicendum?

Num. XXX. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XXXI. RESOLUTIO HISTORICA. Sol, luna & stellæ ante quartam diem quoad substantiam productæ, hac quarta die suam acceperunt perfectionem. Probatur.

Num. XXXII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

ERO.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An in materia morum, ubi agitur de
licentia actionis liceat sequi senten-
tiam minus probabilem minusque
tutam in concursu probabilioris
tutiorisque sententiæ?

Num. XXXIII. Præmittuntur scitu ne-
cessaria.

Num. XXXIV. RESOLUTIO SCHOLA-
STICA. *Non licet sequi sententiam minus
probabilem minusque tutam in concursu pro-
babilioris, magisque tutæ stantis pro præcepto.
Probatur.*

Num. XXXV. Annotantur difficul-
tates in oppositum. Et solvuntur.

ARTICULUS II.

DE

CONSCIENTIA SCRUPULOSA ET
DUBIA.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An liceat operari in dubio practico?

Num. XXXVI. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. XXXVII. RESOLUTIO DOGMATICA. *Non licet operari in dubio practico.* Probat.

Num. XXXVIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

Num. XXXIX. SCHOLION. Explicatur conscientia scrupulosa, & signantur contra eam non nullæ regulæ.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

Quid de opere *quintæ diei* dicendum sit?

Num. XL. RESOLUTIO HISTORICA. *Quinta die Deus produxit omnia piscium, cetorum, conchyliorum, & aquatiliū genera, sicut & omnes avium ac aliorum volatiliū species, & quidem hæc omnia sunt facta ex aqua antiquam e materia.* Probat.

Num. XLI. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

An in materia morum dubitanti,

ut-

*utrum actio sit licita? ad deponendum
dubium serviat illud principium:
melior est conditio possidentis?*

Num. XLII. Præmittuntur scitu ne-
cessaria.

Num. XLIII. RESOLUTIO SCHOLA-
STICA. *Celebre hoc principium: melior est
conditio possidentis, dubitanti in materia
morum de licentia actionis non servit ad depo-
nendum dubium. Probatur.*

Num. XLIV. Annotantur difficulta-
tes in oppositum. Et solvuntur.

Num. XLV. SCHOLION. Explicatur,
quomodo pars tutior sit eligenda.

ARTICVLVS III.

DE

CONSCIENTIA RECTA ET ER-
RONEA.

EROTEMA DOGMATICUM.

§. unicus.

An dictamen ultimo-practicum de-
beat esse moraliter certum?

Num. XLVI. Præmittuntur scitu ne-
cessaria.

Num. XLVII. RESOLUTIO DOGMATICA. *Dictamen ultimo - practicum debet esse moraliter certum. Probatur.*

Num. XLVIII. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA HISTORICO - CRITICUM.

§. unicus.

Quid de opere *sextæ diei* dicendum sit?

Num. XLIX. RESOLUTIO HISTORICA. *Sextæ die a Deo producta sunt omnia animalia secundum species suas, 2. & præter hæc animal nobilissimum homo, 3. & quidem ipsa etiam Eva ex costa Adami vere formata fuit. Probatur.*

Num. L. Annotantur difficultates in oppositum. Et solvuntur.

EROTEMA SCHOLASTICUM.

§. unicus.

Quid de conscientia erronea sciendum?

Num. LI. Præmittuntur scitu necessaria.

Num. LII. RESOLUTIO SCHOLASTICA explicat, an & quomodo conscientia erronea obliget?

Num.

Num. LIII. Annotantur difficultates
in oppositum. Et solvuntur.

*Finis Systematis Tractatus de actibus
humanis & conscientia.*

SCHOLION. En! hoc est Schema illi. Ratio red-
us, quod in Tractatu de Incarnatione, dicitur utri-
& Actibus humanis ac conscientia hoc usque Sy-
anno observavi, systematis. Nec ar- stematis.
bitror, me male egisse. Enimvero si
rem sincera perpendo mente, Theolo-
giæ Tyrones ita imbuendos esse non
dubito, ut ex una parte sciant respon-
dere de dogmate, & noscant illas sen-
tentias, quæ in communi Theologo-
rum doctrina sunt hospitio receptæ; ex
altera vero parte in eruditione Eccle-
siastica, præprimis quæ maximum Reli-
gionis nostræ mysterium de Incarna-
tione contingit, non penitus vacui,
ultra plebem sapiant; ex tertia denique
parte in Scholarum controversiis sint
quoque expediti. Præsens Systema in
neutro deficit; imo si teste S. Augu-
stino Theologi officium est, fidem *Lib. 19. de*
gignere, nutrire & roborare, hoc sy- *Trinit. C. 7.*
stema præ omni alio satisfacere haud
negari potest. Quantum discutit dog-
mata, eaque e sacris suis fontibus ex-
plicat, probat, & deducit, fidem sane
gignit, Quantum declarat Traditionis
& mysteriorum veram historiam, elu-

dit præcipuum adversariorum asylum, sicque fidem insigniter *nutrit*. Quantum denique incedit methodo syllogistica, & Tyronem instruit in ipsis etiam Theologorum controversiis, hunc reddit maxime expeditum adversus hæreticorum fallacias, & sic profecto fidem egregie roborat & defendit. Non est necesse, ut plurimum gravissimorum virorum, aut etiam Patrum testimonia in rem apprime servitura congeram. Cui severa in fronte ratio, & major in re literaria cognitio, primo oculo rem perspicit, & calculo confirmat suo. Certum est, quod notitia Polemica animarum Pastoribus nedum sit summe utilis, sed nostro tempore quodammodo etiam magnopere necessaria. Non omnibus datum est adire Corinthum; ajo, non omnes in Academiis & Universitatibus, ubi Polemica ex instituto traditur, studiis navant operam. Igitur in Lyceis saltem, ubi Theologia speculativa docetur, hanc ita adornandam judico, ut Polemicæ suus non desit locus. Firma ac solida Polemica firmo nunquam consistet talo, nisi habeat comitem historicæ eruditionis aliqualem saltem apparatus. Id quod vel maxime veritati innititur in Tractatu de Locis Theologicis, de Sacramentis ac in præsentī, cuius Systema dedimus, Materia Incarnati

nati Verbi. Quod si ita! haud futurum arbitror, qui nostrum conatum, quo Theologiæ Tyronibus, & in istis Ecclesiæ præprimis ac animarum bono, prodesse cupimus, vitio nobis vertet. Non obtrudimus hunc Magistris in arte, Tyronum animos ad veritatem Theologicam, & Ecclesiasticam eruditionem fuscitare conamur. Haud oberit hoc illis unquam. Sunt, qui nobiliori intus aguntur spiritu, & non contenti ut Theologiæ moralis principiis se imbuant, sed, ut clericum decet, sacratiori quoque Theologiæ avidissimum minerval præbent. His, cum jam currant, stimuli addendi sunt, ut magis currant. Utinam omnibus inesset tam justum (quod non laudandum modo, sed etiam urgendum foret) sciendi desiderium. Proh! quam doctum, quam eruditum, audeam dicere, quam pium etiam brevi Ecclesia haberet clerum. Doctum, qui potens est exhortari in doctrina sana, & eos, qui contradicunt, arguere, imo de veritate catholica convincere. Eruditum, qui amat & novit magis de rebus Ecclesiasticis, quam de profanis loqui. Pium, qui suum solatium, suumque gaudium in utili librorum lectione, in sacro studio quærit & invenit, occupatione sacerdotica detentus. At qui fiet hoc, nisi jam Tyronum animi eo dirigantur, ut as-

sue-

fuescant in primis annis, quo pro tempore futuro in viros evadant?

Quo semel est imbuta recens, servabit odorem testa diu. Verum non jam plus ultra, sed sapienti pauca!

Allatum
Systema
impugna-
tur.

NEC DICAS I. Clerico omnium maxime incumbit, ut Theologia morali se se imbuat. Hæc ipsi est necessaria ad curam animarum. Eruditio historica parum ipsi servit, minus Theologia speculativa.

II. In Systemate, quod de Deo Incarnato dedimus, multæ QQ. occurrunt, quæ plus curiositatis, quam utilitatis aut necessitatis habent. Idem dicito de Systemate altero; ad quid enim profunt illæ QQ. historicæ de opere sex dierum?

III. Per ejusmodi QQ. criticas de medio tollitur simplicitas Christiana, & Antiquitati omnis honor denegatur, adeo, ut, quæ longo tempore vera recepta fuere, jam modo in acerbam crisin trahantur; qua ratione certe procedentibus annis continget, ut nihil amplius certum sit, sed quæque subjaceant crisi.

Vindica-
tur.

NAM RESPONDEO ad I. Quod unum oporteat fieri, alterum autem non omit-
ti.

ti. Nequaquam abnego, clerico maxime necessarium esse Theologiæ moralis studium. Verum quod præterea ipsum non deceat Ecclesiasticæ historiæ eruditio, hoc est, quod jure inficiantur omnes. Imo minus dixi, in quibusdam circumstantiis illi maxime est etiam necessaria. Haud raro contingit, ut cum eruditis, & quandoque etiam cum A catholicis, qui nobis e latere vivunt, conversandum sit. Isti plerumque gloriantur de eruditione, & sæpe sua nobis falsa obtrudunt dogmata argumentis, quæ petunt ex historia. Numquid in his aut aliis circumstantiis plurimis vel maxime decet, ut clericus sciat respondere? Numquid vel maxime etiam dedecet, si respondere nesciat? Ut jam non tangam, quod de Theologia speculativa additur. Moralem summe necessariam asserit argumentum, quod formatum est. Moralem in statu perfecto non posse acquiri sine speculativa, viri gravissimi & sentiunt & affirmant. Conclusionem faciat in forma, qui argumentum objicit.

Ad II. Nego, quod primum assertum attinet. Qui illas, quas notavi, quæstiones bene perpendat, contrarium certe deprehendet. Non nullæ earum sunt necessariae, sunt & utiles ad explicandam Passionis historiam, quam populus sæpe de ore sui Pastoris since-

riorem requirit. Non nullæ negantur a fidei nostræ adversariis, & hæ vindicandæ sunt. Aliæ denique videntur aut sibi non cohærere, aut SS. Evangeliiis contradicere, & hæ componendæ erant tum inter se, tum cum S. Scriptura. Sane si nihil utilitatis, nihil necessitatis haberent, viri in Ecclesia Dei celeberrimi de iis non scripsissent, integra etiam implendo volumina. Duos nominasse sufficiat, sc. S. THOMAM Doctorem Angelicum, & Em. Vincentium GOTTI, quorum primus contra mille obloquentes sufficit; alter vero in orbe catholico notus est a suis operibus, quæ pro vera scripsit fide. Secundum porro quod concernit, eodem prorsus responso retundi potest. Qui his questionibus studium admovet, prima fronte in occursum habebit difficultates non modicas, quæ ipsam videntur S. Scripturæ veracitatem impetere. Quæro, cujus modo sit ejusmodi difficultates diluere, & S. Scripturam cum S. Scriptura componere, quam clerici, & Theologi? Quomodo vero sibi forte propositas aut diluet, aut cum S. Scriptura conciliabit, nisi in illis ipse peritus sit? Quomodo autem peritus in illis erit, si in iis nunquam ipse instruitur?

AD III. Quæro: vel loquitur argumentum de crisi sobria, & moderata,
vel

vel de immoderata & excedente. Hanc ultimam ipſus damno, quia plerumque temeraria eſt, nulli fundamento, ſed meræ contradicendi libidini innixa. De prima autem, quamdiu ſobria manet, falſa ſunt, quæ aſſeruntur. Simplicitas Chriſtiana laudanda eſt, ſed non debet degenerare in ſuperſtitionem. Affirmo plura vulgo fuiſſe recepta, quæ in ſe nunquam ſubſtitere. Pictores magnam dederunt anſam, dum pro ſua libertate figendi tabulis adpinxerunt, quæ nunquam ita contingere, & tamen propagata procedentibus annis vera fuerunt habita. Hunc pictorum vulgique errorem licet corrigere, quoties ex antiquitate nobis ſuppetunt momenta, hanc corrigendi; non enim populus relinquendus eſt in errore, præprimis ſi ſuperſtitionis periculum non procul abeſſet. Hanc igitur Criſin ſobriam & moderatam, quæ errorem ex ſolidis fundamentis corrigit, non illam immoderatam, quæ ex mero contradicendi pruritu deſcendit, commendandam iudico.

Supereſt, ut demum ponam calammum. Quæcumque in hoc opusculo tum de S. Scriptura, & Traditione, tum de Eccleſia & Eccleſiæ capite, tum denique de concilio oecumenico ac cæteris locis Theologicis elucubravi,

bravi, SS. Matris Ecclesiæ, hujusque
Supremi in terris Capitis judicio ea,
qua decet & par est, reveren-
tia obedientiaque submitto. Ut
nempe in omnibus glorifice-
tur Deus.

INDEX

RERUM PRÆCIPUARUM.

*Numerus major denotat partem,
minor paginam.*

A.

Abaelardus II 173
Abbo II 163

Abgari Edeſſæ regis ad D. N. J. epiſtola I 93,
Reſponſio D. N. 94, quæ eſt probabilius ge-
nuina 95 & ſeq. Occaſio ſcribendi 92

Acta S. Petri, S. Pauli, & aliorum apocrypha
I 88

Adamitæ hæretici II 79

Adeodatus Rom. Pont. II 129

Ado Viennensis Archiepiſc. III 112

Adrianus vide *Hadrianus*.

Æræ vulgaris origo II 121

Aerius, Aeriani hæretici II 91

S. Agapetus I Rom. Pont. II 119

Agapetus II Rom. Pont. II 160

I N D E X

- S. Agatho Rom. Pont. II 129 celebrat Romæ concilium 133 & indicit concilium generale sextum *ibid.*
- Agnoetarum secta Eutychiana II 117
- Aimonius II 163
- B. Alanus II 205
- Albericus II 159, 160
- S. Albertus M. II 202
- B. Albertus Obernaltacensis II 228
- Albigenses hæretici II 173
- B. Alcuinus II 139
- Alemannus, *Ludov.* Arelat. Card. conciliabuli Basileensis præses IV 61
- Alexander I Rom. Pont. II 80
- Alexander II Rom. Pont. II 168
- Alexander III Rom. Pont. II 176 an collum Frederici Barbarossæ Imp. calce prefferit? *ibid.* & seq. quo ad c. *cum esses*, de Testamentis, defenditur III 187, 196
- Alexander IV Rom. Pont. II 199
- Alexander V Rom. Pont. II 235
- Alexander VI Rom. Pont. II 238
- Alexander VII Rom. Pont. II 285
- Alexander VIII Rom. Pont. II 287
- Alexander de Hales II 202
- Allatius, *Leo*, II 295
- Allegoricus sensus S. Scripturæ I 128
- de Alliaco, *Petrus*, II 239
- Almarici errores proscripti II 207
- SS. Altaris Sacramentum. Differentia errorum, quos circa id errarunt Lutherus, Zwinglius, & Calvinus II 257

RERUM PRÆCIPUARUM.

- S. Ambrosius II 98, ejus testimonium pro Primatu S. Petri III 26
- Anabaptistæ II 259
- S. Anacletus Rom. Pont. II 72
- Anagogicus sensus S. Scripturæ I 128
- S. Anastasius I Rom. Pont. II 94, literas *Dimissoriales* introducit 107
- Anastasius II Rom. Pont. II 109
- Anastasius III Rom. Pont. II. 158
- Anastasius IV Rom. Pont. II 176
- Anastasius Abbas II 149, III 112, conscripsit vitas Pontificum 114, 116
- Anatolius non præfedit concil. Chalcedonensi IV 25
- S. Andreae Evangelium apocryphum I 88, item Acta 89
- Angelos corporeos utrum definierit Nicænum II concilium? II 140 & seqq.
- Anglicanum schisma II 260. Anglicani regni articuli fidei sub Henrico VIII rege 261 & seq. relapsus in hæresin 262
- Anicetus Rom. Pont. II 81
- Annatarum author quis? II 234
- S. Anselmus Cantuar. Archiep. II 170
- Anterus Rom. Pont. II 87
- Antiquitas est veræ Ecclesiæ nota II 18, quam sola Rom. Cath. Ecclesia habet 29
- S. Antoninus II 241
- S. Antonius de Padua II 201
- Apellitæ hæretici II 79
- Apocryphi libri notio I 80, eorum enumeratio 81 & seqq. 88 & seqq.

I N D E X

Apostoli dignitas cui convenit? III 49. Apostolorum principes S. Petrus 23 & S. Paulus 33. Apostoli an fuerint matrimonio juncti? 61. Symbolum fidei nostræ est ab Apostolis traditum I 170

Apostolorum canones, vide *Canones Apostolorum*

Aquæ benedicendæ author II 80

de Aquirre, *Josephus*, II 292

Ariminense concilium II 103, III 219, IV 35

Arius, Ariani hæretici II 91 damnati 102, ob S. Scripturam male interpretatam in hæresin lapsi I 63

Armeni in concilio Florentino se Ecclesiæ Latinæ submitunt II 249 & seq. eorum instructio non confundenda cum decreto unionis in concilio Florentino Græcis dato *ibid.*

Assistentiam inter, inspirationem, & revelationem Dei quale discrimen? I 10

S. Athanasius II 95, ejus testimonium de successionem Romani Episcopi in cathedra S. Petri III 45

Attritioni charitatis initio destitutæ an concilium Tridentinum faveat? IV 62

S. Augustinus II 98, ejus opera, & eorum divisio *ibid.* & seqq. testimonium pro Primatu S. Petri III 11, 17, & ejus in cathedra successoribus Rom. Episc. 46

S. Augustinus monachus Angliæ Apostolus II 119

B.

Babylonis nomine 1. *Petr.* 5, v. 13 quæ urbs intelligenda? III 85

Bajus

RERUM PRÆCIPUARUM.

- Bajus II 259, 260
Balaami asinæ loquela I 14, 17
Balduinus II Imp. Lugdunensi I concilio præ-
fens II 211
Bambergensis Archiepisc. confirmatus II 166
Baptismus in vino collatus an a S. Stephano II
Rom. Pont. fuerit approbatus? III 186, 194,
quomodo *in nomine Christi* collatus a S. Nico-
lao I ut validus assertus 186, 195
Barbosa, *Augustinus*, II 295
S. Barnabæ Evangelium apocryph. I 88, item
Epistola 89
Baronius, *Cæsar*, II 272, ejus annalium conti-
nuatores 273
Baruch liber ut canonicus vindicatur I 46, & seq.
Basileense concilium II 245, non est inter con-
cilia œcumenica numerandum IV 54, 56,
57, 60
S. Basilius II 97 dictus Magnus Ecclesiæ Pater
98. Ejus testimonium pro Primatu S. Petri
III 9, 16
Basilius Presbyter concilii Chalcedon. præses
IV 16
S. Beda II 138
Beguardorum & Beguinarum secta II 198 damna-
ta in concilio Viennensi 229 & seq.
Bellarminus, *Robertus*, II 288
Bellorum Domini liber apocryph. I 82 & seq.
Benedictini Apostoli Germaniæ II 136, Angliæ
119, quot fuerint Rom. Pontifices? 122.
Benedictino-Bavarica Congregatio erecta II 286
S. Benedictus Patriarcha II 122
Benedictus I Rom. Pont. II 119

I N D E X

- S. Benedictus II Rom. Pont. II 129
 Benedictus III Rom. Pont. II 144
 Benedictus IV Rom. Pont. II 156
 Benedictus V Rom. Pont. II 160
 Benedictus VI Rom. Pont. II 161
 Benedictus VII Rom. Pont. II 161
 Benedictus VIII Rom. Pont. II 166
 Benedictus IX Rom. Pont. II 166, III 64
 Benedictus X Rom. Pont. illegitimus II 168
 Benedictus XI Rom. Pont. II 219
 Benedictus XII Rom. Pont. II 222
 Benedictus XIII Rom. Pont. II 301
 Benedictus XIII five Petrus de Luna II 224, 225,
 234, in concilio Constantiensi depositus 235,
 mortuus 236
 Benedictus XIV. Rom. Pont. II 302, ejus scri-
 pta 306
 S. Bernardus Clarevallensis II 178, ejus de infal-
 libilitate Rom. Pont. sententia III 183
 Berti, *Laurentius*, II 310
 Bertoldus Constantiensis II 171
 Biblia, vide *Scriptura S.*
 Blofius, *Ludovicus*, II 272
 Bolena, *Anna*, II 261
 Bollandus, *Joannes*, II 295
 Bonagratia II 220
 S. Bonaventura II 204 an concilio generali
 Lugdunensi II præfederit? 212
 S. Bonifacius I Rom. Pont. II 107
 Bonifacius II Rom. Pont. II 119
 Bonifacius III Rom. Pont. II 127, a Phoca
 Imp. Primatum Ecclesiæ non obtinuit III
 73, 78

RERUM PRÆCIPUARUM.

- S. Bonifacius IV Rom. Pont. II 127
S. Bonifacius V Rom. Pont. II 127
Bonifacius VI Rom. Pont. II 145
Bonifacius VII pseudo-Pont. II 161
Bonifacius VIII Rom. Pont. II 201, 216
Bonifacius IX Rom. Pont. II 224, 225, 234
S. Bonifacius Germaniæ Apostolus II 136, 138
Bonifacius Presbyter concil. Chalcedon. præses
IV 16
Borromæus S. *Carolus* II 264, 271
Bossuet, *Jac. Benignus*, II 295, III 148
Breviarium Romanum quantæ authoritatis? III
129 & seqq.
Bruckerus, *Jacobus*, S. Gregorii M. Opera in-
vidiose recenset II 120
de Bruis, *Petrus*, hæreticus II 172
S. Bruno Episc. Herbip. II 171
Brussiani hæretici II 172
Bullæ cruciatæ II 208
S. Burchardus Episc. Wormat. II 170
Bzovius, *Abrahamus*, II 273

C.

- Cabassutius, *Joannes*, II 295
S. Cælestinus I Rom. Pont. II 108
Cælestinus II Rom. Pont. II 175
Cælestinus III Rom. Pont. II 177, quo ad cap.
4 de testamentis, defenditur III 194
Cælestinus IV Rom. Pont. II 199
Cælestinus V Rom. Pont. II 201
Cæsarius Arelatensis II 121
Cajetanus, *Thomas*, II 269

I N D E X

- Cainitæ hæretici II 79
- Cainus an fuerit a Lamecho occisus? I 19
- Cajus Rom. Pont. II 88
- Calendarium julianum correctum II 265
- Calinus, *Cæsar*, II 313
- Callistus I Rom. Pont. II 86
- Callistus II Rom. Pont. II 174, indicit concilium generale Lateranense primum 195, componit controversiam de Investituris 197
- Callistus III Rom. Pont. II 237
- Callistus III pseudo-Pont. II 176
- Calmet, *Augustinus*, II 307
- Calvini errores II 255
- Calvinus, *Stephanus*, conversus II 268
- Campanarum usus institutus II 127. Per campanæ sonitum ut populus ad salutandam Deiparam animetur, introductum 199
- Canisius, *Henricus*, II 276
- Canisius, *Petrus*, II 276
- Canon S. Scripturæ quid? I 36 & seq. certus statuitur 37. Ea, quibus canon hic impugnatur 41 solvuntur 43. Canon Judæorum duplex *ibid.* Ratio, cur hæretici aliquos libros e canone expungunt 48
- Canones Apostolorum sunt apocryphi I 84 & seq. nunquam ab ullo primorum sæculorum Patre citati 85, continent doctrinam temporibus Apostolorum non congruentem 86. Quo tempore prodierint? *ibid.*
- Canonici juris primus collector II 121
- Canonizationum solennium Sanctorum initium II 161

RERUM PRÆCIPUARUM.

- Cantica Canticorum vindicantur I 17
Canus, *Melchior*, II 272
S. Capistranus, *Joannes*, II 240
Capitula Tria concilii Constantinopolitani II
caussa II 123, quæ scripta eorum nomine
veniunt? *ibid.* & seq. in dicto concilio da-
mnantur 124
Caramuel, *Joannes*, II 289
Cardinales soli ut Pontificem eligant, constitu-
tum II 168 nec non, ut electio celerius fiat
214. Cardinalibus datus pileus rubeus 211 &
titulus Eminentissimi 285. Inter eos debent
saltem quatuor, & non pauciores Regulares
esse 301
Carolina Sanctio abrogata II 277
Carolini libri IV 51, sunt dubii authoris *ibid.* nec
favent sectariis 52
Caroloostadius Sacramentarium parens II 257
Carolus M an author librorum Carolinorum?
IV 51
Carthusianus, *Dionysius*, II 242
Cassiodorus II 121
Catalogus librorum prohibitorum vulgatus II
264
Catechumeni an sint membra Ecclesiæ Christi?
II 315
Catharina, Henrici VIII Angliæ regis uxor II
261
Cedrenus, *Georgius*, II 171
Cencius Frangipanius II 174
Cephas, qui a S. Paulo fuit reprehensus, an
S. Petrus fuerit? III 186, 187
Cerdoniani hæretici II 79

I N D E X

- Cereum pascale per parochias benedicendi licentia II 108
- Cerinthus hæreticus II 69
- Cervinus, *Marcellus*, Card. II 278, IV 17
- Cesenas, *Michael*, II 220
- Chalcedonense concilium generale quartum II 115, quomodo epistolam S. Leonis ad examen vocaverit? III 184, 185, improbat factum Dioscori, quod attentaverit cogere Synodum IV 10, 13, ejus præsides 16
- Chaldaica lingua post captivitatem Babyl. Judæorum vernacula I 21
- Charlierus, *Joannes*, II 239
- Christina Sueciæ regina conversa II 285
- Christophorus Rom. Pont. II 157
- Christus Ecclesiam suam Petro tanquam pastori commisit III 7 & seq. Christi historia II 62
- Chrysaphius II 116
- Chrysostomus, *Joan.* II 98, ejus testimonium pro Primatu S. Petri III 9 & ejusdem successorum 39
- S. Clemens I Rom. Pont. II 71, 74
- Clemens II Rom. Pont. II 167
- Clemens III Rom. Pont. II 177
- Clemens IV Rom. Pont. II 199
- Clemens V Rom. Pont. II 219 concilii Viennensis præses 229, an ordinem Templariorum jure extinxerit? 230.
- Clemens VI Rom. Pont. II 222
- Clemens VII Rom. Pont. II 224, 225, Henrico VIII Angliæ regi resistit 261, 263
- Clemens VIII Rom. Pont. II 267
- Clemens VIII Pseudo-Pont. II 237

Clemens

RERUM PRÆCIPUARUM.

Clemens IX Rom. Pont. II 286

Clemens X Rom. Pont. II 286

Clemens XI Rom. Pont. II 299 proscribit errores Jansenii 282 & Quesnelli 298, declarat, cæremonias, Confucio delatas, esse superstitiosas 300

Clemens XII Rom. Pont. II 301

Clemens XIII Rom. Pont. II 302

S. Clemens Alexandrinus II 82

Clerus compositus, & ei interdictum, ne comam nutriat II 81

S. Cletus Rom. Pont. II 72

Cochlæus, Joān. II 270

Cœlestinus vide *Cœlestinus*.

Cœlibatus statum clericalem decet III 60

Cœmeterium Callisti II 86

S. Columbanus II 131

Coma ne nutriatur, clericis interdictum II 81

Commemoratio omnium Fidelium præcepta II 165

Communio pascalis instituta II 86

Concilia sæculi primi II 77, secundi 84, tertii 90, quarti 99, quinti 114, sexti 122 & seqq. septimi 131 & seqq. octavi 139 & seq. noni 153, undecimi 171, duodecimi 194 & seqq. decimi tertii 206 & seq. decimi quarti 228, decimi quinti 242 & seq. decimi sexti 276, decimi septimi 296, decimi octavi 313

Concilium *generale primum* Nicænum II 100, *secundum* Constantinopolitanum 104, *tertium* Ephesinum 114, *quartum* Chalcedonense 115, *quintum* Constantinopolitanum secundum 123, *sextum* Constantinopolitanum tertium 133, III 228,

I N D E X

228, *septimum* Nicænum secundum II 139, *octavum* Constantinopolitanum quartum 153, *nonum* Lateranense primum 195, *decimum* Lateranense secundum 196, *undecimum* Lateranense tertium 197, *duodecimum* Lateranense quartum 206, *decimum tertium* Lugdunense primum 208, *decimum quartum* Lugdunense secundum 211, *decimum quintum* Viennense 228 & seq. *decimum sextum* Florentinum 247, *decimum septimum* Lateranense quintum 276, *decimum octavum* Tridentinum 278. Quodlibet horum conciliorum quære sub nomine proprio.

Concilium generale esse supra Pontificem sententia nova est III 163. Cur Vigilius PP. concilio generali quinto noluerit præsidere? II 124 & seq. An acta concilii generalis sexti a Græcis fuerint corrupta? III 230. Animadversio in concilia contra hæreticos II 314. Quis habeat potestatem convocandi concilium œcumenicum? Definitio concilii IV 5. Conditio- nes, quæ concilium generale œcumenicum efficiunt 7. Jus & potestas convocandi concilium generale competit soli Romano Pontifici *ibid.* & seqq. Vindicatur hæc resolutio ab oppositis 10 & seqq. Cur Rom. Pont. in prima Ecclesia ad convocanda concilia principum laicorum opera usi sint? 13. Concilio generali præsidendi pariter solus Rom. Pont. potestatem habet 14 & seqq. sicuti omnibus vel per se, vel per legatos præfedit 15 & seq. Quæ opponuntur 18 refutantur 19 & seq. Concilium generale œcumenicum est infallibile 26 & seqq. objectiones 30 solvuntur 33.

Non

RERUM PRÆCIPUARUM.

Non est supra Romanum Pontificem 88 & seqq. an ullum unquam supremam in Romanum Pontificem exercuerit potestatem, aut quidam Pontifices professi, se concilio esse subditos? 104 & seqq. an liceat a Pontifice appellare ad concilium generale? & an ejusmodi appellationes unquam ex aliquo jure factæ fuerint? 114 & seqq.

Conclave Cardinalium ad eligendum Rom. Pont. ordinatum II 214

Confessioni Augustanæ qui subscribere? II 258.
Confessionistarum sectæ 259

Confirmationis Sacramentum non est a S. Urbano institutum II 86

Confucio Sinensi Philosopho delatæ cæremoniæ ut supersticiosæ declaratæ II 300

Congregationes de Divinis Auxiliis, & de propaganda fide institutæ II 284. Congregatio Benedictino-Bavarica erecta 286

Canon Rom. Pont. II. 129

Constans Imp. Monothelitarum fautor II 128
Typum publicat 132

Constantiense concilium II 243, IV 16, jure conciliis œcumenicis adnumeratur, 54, 55, 57, 59

Constantinopolitanum I concilium generale secundum II 104 a Damaso I adjuvante Theodosio Seniore, convocatum IV 12, cui præfedit S. Meletius, & S. Gregorius Nazianzenus 16

... II generale quintum II 123 a Justiniano Imp. indictum 124, cui Vigilius PP. præfidere

I N D E X

- fidere noluit, & cur? *ibid.* 125 nomine ipsius
præfedit Eutychius IV 16
- - - - III generale sextum II 133, III 228, cu-
jus præfides Theodorus & Georgius Presbyt.
ac Joannes Diacon. IV 16. An ejus acta a Græ-
cis fuerint corrupta? III 230
- - - - IV generale octavum II 153 ejus præ-
fides *ibid.* & IV 16
- Constantinus Rom. Pont. II 136
- Constantinus Man a S. Sylvestro fuerit baptiza-
tus? II 92 & seq. III 132 eique Romam,
& circumjacens Latium dono dederit? II 92
& seq.
- Constantinus Pogonatus Agathonem ad conci-
lium generale sextum convocandum invitat
II 132
- Contarenius, *Caspar*, II 271
- de Corbaria, *Petrus*, Pseudo-Pont. II 221
- Cornelius Rom. Pont. II 87
- SS. Corporis Christi festum institutum II 199
quando solennis processio invaluerit? *ibid.*
- Corporis juris canonici primus collector II 121
- Cramerus Cantuar. Præsul II 261
- Crescentius, *Marcellus*, Card. II 278, IV 17
- Crescentius Nomentanus II 161
- Cronwellus II 261
- Cruciatae Bullæ & Expeditiones II 208
- Curopolates II 171
- S. Cyprianus II 89, ejusdem pro Primatu S. Pe-
tri testimonium III 10, 24, & controversia
cum S. Stephano de rebaptizandis hæreticis
174, 175

RERUM PRÆCIPUARUM.

Cyriacus Patriarcha Constantin. titulum œcumenici affectat III 78

S. Cyrillus Alexandr. II III nomine Pontificis concilio Ephesino præsidet II 14, IV 16, ejus testimonium pro Primatu S. Petri III 9 & Romano episcopo in cathedra S. Petri successore 45

Cyrus Patriarcha Alex. monothelita II 127, III 223, damnatus II 133

D.

Dacherius, *Lucas*, II 290

S. Damasus I Rom. Pont. II 94. Sub eo convocatur Constantinop. I concilium 104

Damasus II Rom. Pont. II 167

S. Damiani, *Petrus*, II 171

Decretalium libri conscripti II 202 adaucti libro sexto 218 & septimo *ibid.*

Decretum Unionis in concilio Florentino Græcis datum cum illo pro instructione Armenorum non confundendum II 249 & seq.

Deus an aliquid, vel Tabulas legis scripserit?

I 2. Dei verbum scriptum, vide *Scriptura S. traditum, Traditio.*

S. Deusdedit Rom. Pont. II 127

Dimissoriales literæ a quo originem habeant? II 107

S. Dionysius Areopagita II 75, num idem, quem Parisienses ut Patronum venerantur? III 131

Dionysius Carthusianus II 242

Dionysius Exiguus II 121

Diony-

I N D E X

Dionysius Rom. Pont. 11 87

Dioscorus Eutychetis fautor 11 115 & seqq.
quod præter consensum Rom. Pont. aliam synodum cogere attentaverit, in Chalcedonensi synodo inter episcopos sedere non permisus 1V 10

Docæus, *Joannes*, 11 272

Donatus epis. concilii Constantinopol. 1V præses 11 153, 1V 16

Donatus a Casis nigris hæreticus 11 90 & ab eo Donatistæ hæretici 91

Donus I five Domnus Rom. Pont. 11 129

Donus 11 Rom. Pont. 11 161

Driedo, *Joannes*, 11 271

Duns Scotus 11 204, quid de ejus morbo comitiali sentiendum? 205

Dupinus, *Lud. Elias*, 11 295

Durandellus 11 226

Durandus a S. Portiano 11 226, cur in carcerem conjectus? 111 200, 201

Durandus, *Guilielmus*, 11 225

E.

Ebionitæ hæretici 11 69

Ecclesia Christi. Ejus definitio 11 3, est visibilis 5; quia exercet semper actus visibiles *ibid.* & in SS. Scripturis comparatur rebus visibilibus 8. Argumenta contra visibilitatem hanc 9, solvuntur 10. Veræ Ecclesiæ notæ 15 & seqq. nempe debet esse una 16, sancta 17, universalis *ibid.* & antiqua 18, quas notas sola habet Romano-Catholica Ecclesia 19, unitatem scilicet

RERUM PRÆCIPUARUM.

- licet 20, sanctitatem 24, universalitatem 28,
& antiquitatem 28, & quas etiam Patres pri-
morum sæculorum in ea venerati sunt, ut
Tertullianus 22, S. Irenæus *ibid.* S. Hierony-
mus 23, S. Augustinus *ibid.* S. Cyprianus 24.
Objectiones contra notas Ecclesiæ 31, sol-
vuntur 34, & seqq. Hollazii Definitio Ec-
clesiæ 46, cujus membra sunt peccatores &
reprobi 47 & seqq. an etiam catechumeni,
schismatici, & excommunicati? 315. Ecclesiæ ca-
put supremum fuit S. Petrus 111 7 & seq. vide
S. Petrus, Primatus. Capite visibili carere non
potest 40, 43. Est S. Scripturæ iudex 1 51 &
seqq. & interpres 62 & seqq. lectionem S.
Scripturæ quibusdam jure prohibere potest 73,
qua ratione actu prohibuerit, & quomodo
hæc prohibitio obliget? 78
Ecclesiasticarum personarum gradus distinctius
determinati 11 81
Ecclesiastici liber ut canonicus vindicatur I 41
& seq. quis ejusdem auctor? 44
Echinadensis victoria Christianorum de Turcis
reportata 11 265
Eckius, Joann. Luthero se opponit 11 269
Ecthesis Heraclii 11 132
Edictum Gallicum de infallibilitate Rom. Ponti-
ficis 111 144
Eduardus VI Angliæ rex 11 262
Eduardus comes Palatinus Rheni ad Catholicam
fidem redit 11 285
Eleazarus canonis S. Scripturæ Judæorum au-
ctor 1 43
S. Eleutherius Rom. Pont. 11 82

I N D E X

- Elifabetha Angliæ regina** ll 262, Mariam Stuartam Scotiæ reginam trucidari jubet 266
- Engelbertus Admontensis** ll 227
- Enoch Liber apocryph.** l 81 & seqq.
- Ephesinum concilium generale tertium** ll 114, a Cœlestino I, adjuvante Theodosio juniore, convocatum IV 13, cui præsedit S. Cyrillus Alexandr. 16. Synodus Ephesina sub Theodosio *prædatoria* nuncupata ll 116
- S. Epiphanius** ll 98. Ejus testimonium pro Primatu S. Petri lll 9, 26
- Episcopi sibi successorem non eligant** ll 108, ii soli constituti sunt, ut Ecclesiam regant IV 19
- Epistola & Evangelium ut in Missa legantur, quis author?** ll 80
- Erasmus, Desiderius,** ll 273
- Erigena** ll 158
- Esdras canonis S. Scripturæ auctor** l 43, Esdræ LL. 3 & 4 apocryph. 81 & seq.
- Ethelbertus Angliæ rex a S. Augustino monacho conversus** ll 120
- Evangelia apocryph.** l 88. Evangelium & Epistola ut in Missa legantur, quis author? ll 80
- S. Evaristus Rom. Pont.** ll 73
- Eucharistia sumatur, servato à media nocte jejuniis** ll 81
- S. Eugenius I Rom. Pont.** ll 128
- Eugenius II Rom. Pont.** ll 144
- S. Eugenius III Rom. Pont.** ll 176
- Eugenius IV Rom. Pont.** ll 237

RERUM PRÆCIPUARUM.

- S. Eusebius Rom. Pont. 11 92
Eusebius Cæsariensis 11 95, in quantum ejus
Historia a Gelasio reprobata? *ibid.* utrum inter
Sanctos colatur? 96
Eutyches hæreticus 11 115 & seq. Eutychiana
hæresis 106
S. Eutychianus Rom. Pont. 11 88
Eutychius Constantinopol. Patriarcha concilii
Constantinop. secundi præses 11 124, IV 16
Excommunicati an sint membra Ecclesiæ Chri-
sti? 11 315
Extravagantes 11 220

F.

- Faber, Joann. Episc. Viennensis 11 270
S. Fabianus Rom. Pont. 11 87
Fagnanus, Prosper, 11 295
S. Felix I Rom. Pont. 11 88
S. Felix 11 Rom. Pont. 11 109
S. Felix 111 Rom. Pont. 11 118 & seq.
Felix 11 Liberii successor an fuerit verus Ponti-
fex? 111 190, & Arianam doctrinam docue-
rit? *ibid.*
Felix V pseudo-Pont. 11 246
Felix Urgellitanus Episc. hæreticus 11 135
Ferdinandus, Joann. 11 276
S. Ferrerius, Vincent. 11 239
Festum SS. Corporis Christi institutum 11 199,
omnium Sanctorum 144, Purificationis B. V.
Mariæ 109, SS. Trinitatis 222, S. Mariæ de
Literis I 110, Octava Nativitatis B. V. Mariæ
instituta 11 211

I N D E X

- Fidelium omnium commemoratio præcepta II
165
- Fischer, *Joan.* Card. & episc. Roffensis II 261, 270
- Flagellantes hæretici II 198
- S. Flavianus damnat Eutychetem II 115 & seqq.
- Fleurii, *Claud.* II 309
- Florentini. Epistola B. V. M. ad eos I 104, non
videtur genuina 105
- Florentinum concilium II 247, IV 17
- Fœderis liber apocryph. I 82 & seqq.
- Formosus Rom. Pont. II 145
- S. Franciscus Xaverius II 276
- Franco Card. postea sub nomine Bonifacii VII
Rom. Pont. II 161
- Francofordiense concilium damnavit Nicænam
II Synodum IV 40
- Frangipanius, *Cencius*, II 174
- Fratricelli hæretici II 198 damnati 229 & seqq.
- Friderici Barbarossæ collum an Alexander III
calce prefferit? II 176
- Friderici II Imp. ingratus & malus in Rom.
Pont. animus II 208 & seq.
- Fridericus Dux Würtemberg. conversus II 267
- Fridericus Landgravius Hassio - Darmstadiensis
conversus II 285
- Frodoardus II 163
- S. Fulbertus Carnot. episc. II 170
- S. Fulgentius II 112

G.

- Gallicanus clerus Pontificiam authoritatem agno-
scit III 144 & seq. & errorem suum, quem
contra

RERUM PRÆCIPUARUM.

- contra hanc in comitiis Parisiensibus statuit,
detestatur II 147
- Gelasius I Rom. Pont. Festi Purificationis B. V.
Mariæ author II 109, quam doctrinam de
S. Eucharistia docuerit? III 191, an auctor li-
bri contra Eutychen? *ibid.*
- S. Gelasius II Rom. Pont. II 174
- Gentiles non sunt membra Ecclesiæ II 4
- Georgius Cedrenus II 171
- Georgius presbyt. Constantinop. III concilii
præses II 133, IV 16
- S. Germanus II 139
- Gerson, *Joan.* II 239, an author libelli de Imi-
tatione? 240
- Gilbertus Porretanus II 183, qualem distinctio-
nem in Deo admiserit? 184 & seq.
- Gloria in Excelsis Deo ut in Missa cantetur, quis
author? II 81
- Gnostici hæretici. II 78
- Gothescalci monachi controversiæ cum Hinc-
maro de Prædestinatione II 150 & seq.
- Gotti, *Vincencius Lud.* II 309
- Gradus Ecclesiasticarum personarum distinctius
determinati II 81
- Græcorum unio cum Ecclesia Latina restituta
II 35, 213, 247 & seq. agnoscunt Pontifi-
cis Romani primatum 249, redeunt ad vo-
mitum 251. Eorum consuetudo corrumpen-
di scripta III 257
- Gratiani Decretum quomodo a Gregorio XIII
approbatum III 181
- de Graveſon, *Amat*, II 309

I N D E X

- S. Gregorius M Rom. Pont. ll 119 , 120 , ejus
opera a Jacobo Bruckero invidiose depicta ,
& ab auctore defensa 120
- S. Gregorius II Rom. Pont. S. Bonifacium in Ger-
maniam mittit ll 136
- S. Gregorius III Rom. Pont. ll 136
- Gregorius IV Rom. Pont. ll 144
- Gregorius V Rom. Pont. ll 161
- Gregorius VI Rom. Pont. ll 166 , III 64 , an
simoniæ accusandus? ll 167
- S. Gregorius VII Rom. Pont. ll 169
- Gregorius VIII Rom. Pont. ll 177
- Gregorius IX Rom. Pont. ll 199
- Gregorius X Rom. Pont. ll 200
- Gregorius XI Rom. Pont. ll 223
- Gregorius XII Rom. Pont. ll 235 , in concilio
Constantiensi Pontificatu se abdicat 236
- Gregorius XIII Rom. Pont. ll 265
- Gregorius XIV Rom. Pont. ll 266
- Gregorius XV Rom. Pont. ll 284
- Gregorius Ariminensis ll 227
- Gregorius Hieromonachus Patriarcha Constan-
tinop. Cathol. ll 251
- S. Gregorius Nazianzenus dictus *Theologus* ll 97
concilii Constantinop. I præses 104
- Gregorius Neocæsariensis ll 89
- S. Gregorius Nyssenus ll 97
- S. Gregorius Turonicus ll 120 , ejus opera *ibid.*
- Gretserus , *Jacobus* , ll 288
- Grotius sentit pro Primatu S. Petri III 27

Hadria-

H.

Hadrianus I Rom. Pont. II 137

Hadrianus II Rom. Pont. II 144

Hadrianus III Rom. Pont. II 144

Hadrianus IV Rom. Pont. II 176

Hadrianus V Rom. Pont. II 200

Hadrianus VI Rom. Pont. II 263

Hærefes sæculi primi II 67, secundi 78 & seqq. tertii 85 & seqq. quarti 90 & seqq. quinti 105, sexti 117, septimi 126, octavi 135 & seq. noni 141, decimi 155, undecimi 164, duodecimi 172, decimi tertii 198, decimi quarti 214, decimi quinti 232, decimi sexti 252 & seq. decimi septimi 280 & seq. decimi octavi 297 & seq.

Hæretici cur libros aliquos & quos S. Scripturæ e canone expungunt? I 48, non sunt membra Ecclesiæ II 4, de iis rebaptizandis controversia inter S. Stephanum & S. Cyprianum III 174, 175, vide etiam *Sectarii*.

Haigerloch comites, ex quorum sanguine B.

Albertus Obernaltacenſis ortus II 228

de Hales, *Alexander*, II 202

Haymo II 148

Henoch I 84 vid. *Enoch*.

Henriciani hæretici II 172

S. Henricus Imp. II 166

Henricus VIII Angliæ rex II 260, schismatis

Anglicani auctor. *ibid.* & seq. Lutheri doctrinam in tuo regno nunquam admisit 261

Henschenius, *Godefridus*, II 296

Hera-

I N D E X

- Heraclius Imp. *Ecthesin* publicat II 132
 S. Hermannus Contractus II 170
 Hermas II 74
 Hesychius II 131
 Heidelbergensis Bibliotheca Rom. Pontifici do-
 nata II 284
 S. Hieronymus II 95 & seq. ejus testimonium
 pro primatu S. Petri III 11, 25, & ejus in
 cathedra successoribus 46
 Hieronymus Pragensis Joan. Hussi socius II 232,
 damnatus 244
 S. Hilarius Rom. Pont. II 108
 S. Hilarius Pictaviensis II 96, ejus opera 97
 Hildebrandus, vide S. Gregorius VII
 Hincmari controversiæ cum Gothescalco de Præ-
 destinatione &c. II 150 & seq. III 112 &
 seq.
 Historicorum quæ auctoritas? V 18, 24
 Hollazius negat visibilitatem Ecclesiæ II 4, ejus
 definitio Ecclesiæ 46
 Honoratus a S. Maria II 310
 Honorius I Rom. Pont. II 128, quid de eo af-
 ferendum? III 222. Ejus ad Sergium episto-
 la responforia 227. Diversis viis vindicatur
 229. Non fuit Monothelita neque ut caput
 Ecclesiæ, neque ut persona privata 232.
 Quæ opponuntur 237, 256, 268, refutan-
 tur 239, 257, 269.
 Honorius II Rom. Pont. II 174
 Honorius III Rom. Pont. II 199
 Honorius IV Rom. Pont. II 200

S. Hor-

RERUM PRÆCIPUARUM.

S. Hormisda Rom. Pont. 11 118, in quo sensu propositionem : *una de Trinitate passus est*, rejecerit? *ibid.*

Huetius, *Daniel*, 11 294

Hugo de S. Victore 11 178

Hungariæ rex primus S. Stephanus 11 162

Hufs, *Joan.* hæreticus 11 232, damnatus 244

Hyginus Rom. Pont. 11 81

Hymnus : *Gloria in excelsis Deo*, ut in Missa cantetur, quis author? 11 81

I.

Jacob cum quot animabus Ægyptum fuerit ingressus? 1 14, 18

S. Jacobus Major Hierosolymis occiditur 111 91, ejus Evangelium apocryph. 1 88 & Liturgia 89

S. Jacobus Minor Hierosolymis occiditur 111 91

Jansenius, *Cornelius*, 11 280. Ejus errores 281, per Quesnellum fuscitati a Clemente XI damnati 298

Ibas 11 123

Iconoclastæ hæretici 11 135

Jejunium Quadragesimæ est ab ipsis Apostolis institutum 1 178 & seqq. plenior notitia circa disciplinam jejunii 190, decreto firmatur 11 80, nec non & illud quatuor temporum 86. Jejunium a media nocte fervandum ante sumptionem SS. Eucharistiæ 81

Jeremias Patriarcha Constantinop. Lutheri errores rejicit 11 297

I N D E X

- S. Ignatius M. II 76. Epistola B. V. M. ad eum I 103, non videtur genuina 105. Quæ circumfertur epistola S. Ignatii ad B. V. M. scripta? 106. Quæ genuinæ hujus sancti epistolæ? 107
- S. Ignatius de Loyola Societatis Jesu institutor II 275
- S. Ignatius Patriarcha Constantinop. II 154
- S. Ildephonfus II 130
- Imaginum cultus. Quid circa eum synodi Nicæna II, & Francofordiensis statuerint? IV 40 & seqq. approbatur a Gregorio M. 49, an in prima ecclesia in usu fuerit? 50
- Impanationi an Rupertus Tuitiensis faverit? II 177 & seq.
- Imperatores quomodo in Orientis Conciliis primam tenuerint sedem? IV 21
- Inchofer, *Melch.* S. J. liber de epistola B. V. M. ad Messanenenses I 110, impugnatur 112, vindicatur 113
- Incorrupticolarum secta Eutychiana II 117
- Index librorum prohibitorum vulgatus II 264
- Indulgentiæ male arrepta occasio prætensæ reformationis a Luthero factæ II 252
- Infallibilitas Rom. Pont. vide *Pontifex Romanus, Primatus.*
- Infantiæ Salvatoris evangelium apocryph. I 88
- Innocentius I Rom. Pont. II 107
- Innocentius II Rom. Pont. II 175
- Innocentius III Rom. Pont. II 198
- Innocentius III pseudo-Pont. II 176
- Innocentius IV Rom. Pont. II 199

RERUM PRÆCIPUARUM.

- Innocentius V Rom. Pont. ll 200
Innocentius VI Rom. Pont. ll 223
Innocentius VII Rom. Pont. ll 234
Innocentius VIII Rom. Pont. ll 238
Innocentius IX Rom. Pont. ll 266
Innocentius X Rom. Pont. ll 285, proscribit
Jansenii errores 282
Innocentius XI Rom. Pont. ll 286, damnat
Quietistarum hæresin 282
Innocentius XII Rom. Pont. ll 287
Innocentius XIII Rom. Pont. ll 301
Inspirationem inter, revelationem, & assisten-
tiam Dei quale discrimen? l 10
Interpres S. Scripturæ quis? l 60 seqq.
Investituræ nomine quid intelligatur? ll 195
Joachimus Abbas ll 180 & seqq. ejus errores
proscripti 207
Joanna Papissa ll 144, est fabula ll 109 &
seqq. sicuti est & statua Romæ hac de re ere-
cta 114, 117
S. Joannis Evang. Acta apocryph. l 89, nec
non & Evangelium de dormitione Deiparæ 88
S. Joannes I Rom. Pont. ll 118
Joannes II Rom. Pont. ll 119
Joannes III Rom. Pont. ll 119
Joannes IV Rom. Pont. ll 128, ejus Apologia
pro Honorio I ad Constantinum Imp. ll 240
Joannes V Rom. Pont. ll 129
S. Joannes VI Rom. Pont. ll 136
Joannes VII Rom. Pont. ll 136
Joannes VIII Rom. Pont. ll 144
Joannes IX Rom. Pont. ll 145

I N D E X

- Joannes X Rom. Pont. ll 158
 Joannes XI Rom. Pont. ll 159
 Joannes XII Rom. Pont. ll 160, 220, lll 64
 Joannes XIII Rom. Pont. ll 160
 Joannes XIV Rom. Pont. ll 161, doctrina clarus 163
 Joannes XV Rom. Pont. ll 161
 Joannes XVI Pseudo-Pont. ll 162
 Joannes XVII Rom. Pont. ll 165
 Joannes XVIII Rom. Pont. ll 165
 Joannes XIX Rom. Pont. ll 166, lll 64
 Joannes XX seu XXI Rom. Pont. ll 200
 Joannes XXII an negaverit, animas beatorum ante resurrectionem visuras Deum? lll 187, 198
 Joannes XXIII Rom. Pont. ll 235, in concilio Constantiensi depositus *ibid.*
 S. Joannes Capistranus ll 240
 S. Joannes Chrysostomus ll 98, ejus testimonium pro Primatu S. Petri lll 9, ejusque successorum 39
 S. Joannes Climacus ll 121
 S. Joannes Damascenus ll 137
 Joannes Diaconus ll 149, Constantinopol. lll concilii præsides 133, lV 16
 Joannes Fridericus Dux Brunsvico-Luneburgensis ad Cathol. fidem redit ll 285
 Joannes VII Palæologus Orientis Imp. ll 247
 Job libri appendix apocryph. l 81 & seqq.
 S. Josephus Christum circumcidit ll 63
 Josephus Patriarcha Constantinop. in concilio Florentino præsens ll 247, ibidem Ecclesiæ Latinæ unitus moritur 36, 250

S. Ire-

RERUM PRÆCIPUARUM.

- S. Irenæus ll 82 ejus testimonium de Romano Episcopo in cathedra S. Petri successore
lll 45
S. Isidorus ll 130
S. Isidorus Pelusiota ll 110
Jubilæum centarium institutum ll 218, ad annum quinquagesimum revocatum 223, ejus sub Clemente VIII celebrati solennitas 267
S. Judæ Thadæi Evangelium apocryph. l 88
Judæi non sunt membra ecclesiæ ll 4
Judex S. Scripturæ quis? l 50 & seqq.
Judith liber ut canonicus vindicatur l 41 & seqq.
Julianum calendarium correctum ll 265
S. Julianus ll 131
S. Julius l Rom. Pont. ll 93, ejus canon de potestate Rom. Pontificis convocandi concilia generalia lV 9 & seqq.
Julius ll Rom. Pont. ll 262
Julius III Rom. Pont. ll 264
Julius Africanus ll 89
Juris canonici primus collector ll 121
Justinianus Imp. indicit Constant. ll concilium ll 124
S. Justinus ll 82
Justorum liber apocryph. l 82 & seqq.
Juvenalis Hierosol. concil. Chalcedonenfi non præfedit lV 25

K.

- Kempensis, *Thomas*, ll 240
Koppen, *Leonard*. virginum sacrarum raptor
ll 38

I N D E X

L.

- Lælius, Socinus**, ll 260
Lambertinus, Prosper, vide *Benedictus XIV.*
Lambertus Schafnaburgensis ll 171
Landus seu Lando Rom. Pont. ll 158
S. Lanfrancus ll 170
ad Laodicenses epistola S. Pauli apocryph. l
 89 & seq.
a Lapide, Cornelius, ll 288
Lateranense I concilium generale nonum ll 195
 . - - ll concilium generale decimum ll 196
 . - - III concilium generale undecimum
 ll 197
 . - - IV concilium generale duodecimum
 ll 206
 . - - V concilium generale decimum septi-
 mum ll 276
Latomus, Jacobus, ll 271
Launojus, Joan. ll 295
Laurentius Anti-papa ll 109
S. Laurentius Justinianus ll 241
Lauretanæ domus translatio ll 201
Laynes, Jacobus, ll 276
S. Leander Hispalensis ll 120
Lectio S. Scripturæ jure quibusdam prohiberi
 potest I 73, qua ratione actu fuerit prohibita,
 & quomodo hæc prohibitio obliget? 78
Legipontius, Oliverius, ll 313
S. Leo I Rom. Pont. cognomine Magnus ll 108,
 113, ejus testimonium pro primatu S. Petri

RERUM PRÆCIPUARUM.

- III 30, & ejus successorum 39, 53. Ejusdem epistola quomodo a synodo Chalcedonensi ad examen fuerit vocata? III 184, 185
- S. Leo II Rom. Pont. II 129
- S. Leo III Rom. Pont. supplicationum publicarum author II 137
- S. Leo IV Rom. Pont. II 144
- S. Leo V Rom. Pont. II 157
- Leo VI Rom. Pont. II 158
- Leo VII Rom. Pont. II 159
- Leo VIII Rom. Pont. II 160
- S. Leo IX Rom. Pont. II 167
- Leo X Rom. Pont. II 263
- Leo XI Rom. Pont. II 283
- Leviathan I 84
- Lex. Legis tabulas an Deus per seipsum scripserit? I 2, & in quo lapide? 6
- Liber Pastoris, ejus auctor Hermas II 74
- Librorum prohibitorum catalogus vulgatus II 264
- Liberius Rom. Pont. II 93, quid de eo sentiendum? III 205 & seq. semper catholice sensit circa Divinitatem Divini filii *ibid.* cui formulæ Sirmii subscripserit? 209
- Libræ orientalis & occidentalis auctor Constantinus M. III 126
- S. Linus S. Petri in Pontificatu successor II 71
- Lippomanus, *Aloysius*, II 279, IV 17
- Literalis sensus S. Scripturæ I 127, constituit locum vere theologicum 129 & seq.
- Liturgiæ SS. Petri & aliorum apocryph. I 89
- Lucentius Episc. concilii Chalcedonensis præses IV 16

I N D E X

- S. Lucius** I Rom. Pont. II 87
Lucius II Rom. Pont. II 175
Lucius III Rom. Pont. II 176
Ludovicus Bavarus Imp. II 221.
Lugdunense I generale XIII concilium II 208
 - - - II generale XV concilium II 213
de Lugo Card. II 295
Luitprandus II 163
Lupus Abb. Ferrariensis II 151 & seqq.
Lupus, Christianus, II 295
Lupus Servatus II 151 & seqq.
Lutheranorum diversæ sectæ II 258
Lutherus, Mart. hæreticus II 252, ejus doctrina 254, quam Henricus VIII Angliæ rex in suo regno nunquam admisit 261. Leonardum Koppen, virginum sacrarum raptorem, laudat 38, auditur a Cajetano Card. Augustæ 269
Lyranus, Nicolaus, II 227

M.

- Mabillonius, Joan.** II 290
Macedoniani hæretici II 92, damnati 104
Machabæorum libri ut canonici vindicantur 141
 liber vero 3 & 4tus ut apocryphi rejiciuntur 81
Maculanus, Vincent. Card. II 285
Magi Christum adorantes qui? II 63
Magistratui laico quomodo præceptum, ut, tanquam custos utriusque tabulæ, incrementum Ecclesiæ promoveat? IV 11, 12
Mahumetis origo, & doctrina detestabilis II

RERUM PRÆCIPUARUM.

- S. Malachiæ prophetia de Rom. Pontif. II 175
 Maldonatus, *Joan.* II 276
 Manasse regis oratio apocryph. I 81
 Manichæi hæretici II 86
 de Mantua, *Hercules*, Card. II 279, IV 17
 S. Marcellinus Rom. Pont. II 88, nunquam
 accendit thura diis III 119 & seq.
 S. Marcellus Rom. Pont. II 92
 Marcellus II Rom. Pont. II 264
 Marcionitæ hæretici II 79
 S. Marcus Evangelium suum Romæ scripsit III
 85, ejus liturgia apocryph. I 89
 S. Marcus Rom. Pont. II 93
 Marcus Ephesinus concilii Florentini definitio-
 nibus obstat II 249, & in patriam redux
 Græcos ab unione revocat 251
 B. Mariæ Virginis epistolæ tum ad S. Ignatium
 M. I 103, tum ad Florentinos & Messanen-
 ses 104. Quid de iisdem sentiendum? 105
 & seq. Festum S. Mariæ de *Litteris* 110
 Maria Angliæ regina II 264
 Maria Stuarta Scotiæ regina II 266
 Marinus I seu Martinus II Rom. Pont. II 144
 Marinus II seu Martinus III Rom. Pont. II 160
 Marinus diaconus concilii Constantinop. IV
 præses II 153, IV 16
 Marozia II 158, 159
 Martene, *Edmundus*, II 291
 S. Martinus I Rom. Pont. II 128, Romæ cele-
 brat concilium 131 & seq.
 Martinus II seu Marinus I Rom. Pont. II 144
 Martinus III seu Marinus II Rom. Pont. II 160
 Martinus IV Rom. Pont. II 200

I N D E X

- Martinus V Rom. Pont. in concilio Constantienſi electus ll 237
- Martyrologium Romanum quantæ authoritatis? ll 129 & ſeq.
- S. Mathiæ Evangelium apocryph. l 88
- S. Matthæi Liturgia apocryph. l 89
- S. Maximus Abbas ll 130
- S. Maximus Taurinenſis ll 111
- Mayronius, *Franc.* ll 226
- Meichelbeck, *Carolus*, ll 311
- Melanchton de notis veræ eccleſiæ ll 19
- S. Melchiades Rom. Pont. ll 92
- S. Meletius Antioch. concilii Constantinop. l præſes ll 104, l V 16
- Meletius Lycopolitanus Epiſc. ll 76
- Melodunenſis conventus in Gallia infallibilitatem Rom. Pont. agnoſcit ll 146
- Menander hæreticus ll 68
- Menardus, *Hugo*, ll 290
- du Meſnil, *Ludovicus*, ll 313
- Meffanenſes. Epiſtola B V. M. ad eos l 104, eſt relinquenda devotioni fidelium 108. Feſtum S. Mariæ de Litteris 110
- Metrophanes Patriarcha Conſtantin. cathol. ll 251
- Michael Cæſularius ll 164, 167
- Michael Palæologus Græcorum Imp. ll 213
- Millenarii regni auctor S. Papias ll 76
- Mincius, *Joan.* in Pontif. intruſus ll 168
- Minutius Felix ll 89
- Miſſa ut a quolibet ſacerdotum una tantum in die legatur, mandatum ll 169, ut vero tres in feſto Nativitatis Domini celebrari ſoleant, quis

RERUM PRÆCIPUARUM.

- quis author? 81, nec non, ut hymnus: Gloria in excelsis Deo, cantetur? *ibid.* ac Evangelium & epistola legantur? 80
Molinos, *Michael*, author Quietistarum, II 282
Monothelitæ hæretici II 126
Montanistæ hæretici II 79, ad quos defecit Ter-
tullianus *ibid.*
de Monte, *Joan. Mar. Card.* II 278, IV 17
de Montfaucon, *Bern.* II 307
Montfortii comes, *Simon*, II 207
Mortuus a Monothelita frustra ad vitam resusci-
tatus II 134
Morus, *Thomas*, II 261, 270
Moschus, *Joan.* II 131
Moyfes primus accepit a Deo legem scriptam I 6
Muratorius, *Ludov.* II 306
Mysticus sensus S. Scripturæ I 127, si de eo
certo constat, constituit locum vere theolo-
gicum 129 & seq.

N.

- Natalis, *Alexander*, II 308
Nativitas Domini. In ejus festo ut tres Missæ
celebrari soleant, quis author? II 81
Nativitatis B. V. Mariæ Evangelium apocr. I 88,
ejusdem Octava instituta II 211
Nausea, *Fridericus*, II 272
Nerius, *Pbilippus*, II 264
Nestorius an in concilio Ephesino legitime fue-
rit damnatus? II 115. Nestoriana hæresis 106
Nicænum I concilium generale primum II 100,
ejus causa 101, acta 102, approbat pote-

I N D E X

- statem Rom. Pontificis convocandi concilium generale, IV 10, & fuit a Constantino M & Sylvestro I convocatum 12, cui præfedit Osius 16, an rebaptizari jufferit ab hæreticis baptizatos? 34
- Nicænum II generale septimum II 139. Objectiones contra hoc concilium 149, ejus præfides 139, IV 16. Quid de illo dicendum? 38, damnatum fuit a Synodo Francofordiensi 40
- Nicephorus Callistus II 225
- Nicolaitæ hæretici II 68
- S. Nicolaus I Rom. Pont. II 144, quomodo baptismum *in nomine Christi* collatum validum afferuerit? III 186, 195
- Nicolaus II Rom. Pont. II 168
- Nicolaus III Rom. Pont. II 200, quomodo docuerit: quod perfecta paupertas non admit-
tat ullius rei dominium? III 187, 196
- Nicolaus IV Rom. Pont. II 200
- Nicolaus V Rom. Pont. II 237
- Nicolaus V Pseudo-Pont. II 221
- Nicolaus Panormitanus II 241
- Noaillius Card. Jansenii & Quesnelli partes de-
ferit II 298
- Noetiani hæretici II 85
- S. Norbertus II 178
- Notæ veræ Ecclesiæ II 15 & seqq.
- Nothingus Episc. Brix. II 157
- Novæ Cellæ monasterium constructum II 181
- Novatiani hæretici II 85

RERUM PRÆCIPUARUM.

O.

- Oblationes fidelium in 4 partes divisæ II 109
Octava Nativitatis B. V. Mariæ instituta II 211
S. Odilo II 163, 165
S. Odo II 159, 163
Odrelwaldus II 163
Okamus, *Guilelmus*, II 220, 226
Olavius, *Martinus*, II 276
Olympiodorus II 171
Optatus Milevitanus II 97, ejus pro Primatu S.
Petri testimonium III 11
Organorum usus in ecclesiis II 129
Origenes II 88, ejus doctrina concilii Constan-
tinop. II causa II 123. Testimonium ejusdem
pro Primatu S. Petri III 9
Osius Cordubensis Episc. concilii Nicæni I præ-
ses II 101, IV 6, item & concilii Sardicen-
sis II 102, in concilio Sirmienti formulæ fi-
dei Arianæ subscribit 103
Otto Frisingensis II 179, ejus natales & gesta
180 & seq.

P.

- Palafox, *Joan.* II 289
Panormitanus, *Nicolaus*, II 241
Papeprochius, *Daniel*, II 295
S. Papias author regni millenarii II 76
Parochis perutilis, & quodammodo necessaria
est SS. Scripturæ lectio I 135

I N D E X

- Pasca** quando celebrandum? II 84. Controversia
 de ejusdem celebratione III 176 & seq. Pa-
 scalis communio instituta II 86. Pascalem ce-
 reum per parochias benedicendi licentia 108
Pascalis I Rom. Pont. II 144
Pascalis II Rom. Pont. II 170, 174
Pascalis III Pseudo-Pont. II 176
Paschasius Episc. concilii Chalcedonensis præsides
 IV 16
Paschasius Radbertus II 146, ejus liber de Tran-
 substantiatione *ibid.* & seq.
Pastoris liber apocryph. I 81 & seqq. ejus auctor
 Hermas II 74
Patrispassiani hæretici II 85
Patrum Ecclesiæ quæ authoritas? V 3. & seq. eos
 legendi regulæ 8, an inter eos numerandus
 S. Thomas D. A. ? 12
S. Paulinus Nolensis II 110
S. Paulus cur a S. Matthæo inter Apostolos non
 numeratur? III 31, an S. Petrum *Gal.* 2, v. 9
 secundo loco posuerit? *ibid.* cur Apostolo-
 rum princeps dicatur? 33, non fuit Romæ
 Episcopus 52 & seq. quo tempore suam ad
 Romanos epistolam scripserit? 88, in quo S.
 Petrum reprehenderit? 187. Ejus Evange-
 lium, Acta, epistolæ ad Senecam, & ea ad
 Laodicenses, item Apocalypsis sunt apocryph.
 I 88 & seq.
S. Paulus I Rom. Pont. II 137.
Paulus II Rom. Pont. II 238
Paulus III Rom. Pont. II 263

RERUM PRÆCIPUARUM.

Paulus IV Rom. Pont. II 264, an factus sit,
se & suos decessores errare potuisse III 187,

201

Paulus V. Rom. Pont. II 283

Paulus Orosius II 110

Paulus Samosatenus hæreticus II 126

Paupertas perfecta admittit ullius rei dominium
III 196 & seq.

Peccatores sunt vera membra ecclesiæ II 46. & seqq.

Pegna, *Franciscus*, II 290

Pelagiana, & Semipelagiana hæresis II 105. Pela-
gianos inter, & Prædestinatianos quale discri-
men? 256

Pelagius I Rom. Pont. II 119

Pelagius II Rom. Pont. II 119

Pentecoste II 66

Pereyrius, *Isaacus*, author Præadamitarum,
II 283

Petavius, *Dionysius*, II 288

Petrarcha, *Franciscus*, II 227

S. Petrus an fuerit Christi in terris vicarius, su-
preum Ecclesiæ caput, & princeps Aposto-
rum a Christo constitutus? III 5. & seq. ut
Ecclesiæ caput probatur ex Traditione, nem-
pe ex SS. Patribus 9 & seq. ex ipsis ejus fa-
ctis 12, quæ opponi solent 13, 21, 28, re-
futantur 15, 23, 29. S. Petrus quomodo di-
catur fundamentum Ecclesiæ? 15, & Petra?
16 & seqq. est princeps Apostolorum 23 &
seq. 33, quo ad electionem aliis Apostolis
par, non autem quo ad jurisdictionem 29.
An a S. Paulo *Gal.* 2, v. 9 secundo loco po-
situs? 31. Ejus Primatus non fuit privilegium

I N D E X

- personale 39, 41, sed transit in successores 37, qui sunt Romani Pontifices 46, qui nempe ei ex jure Divino succedunt 70. Objectiones 71, refutantur 74. An S. Petrus jubente Christo Romam venerit? 71, & an Romæ federit Episcopus usque ad mortem? 81, affirmative probatur 82, ex S. Hieronymo, S. Isidoro, Tertulliano 83, & Eusebio 84. Objectiones 86, refutantur 88. Quo tempore Romam venerit, & martyrium subierit? 92 & seqq. Fuit infallibilis in docendo 150. In quo a S. Paulo fuerit reprehensus? 186, 187. Fuit primus Rom. Pont. II 70
- S. Petri Evangelium apocryph. I 88, item Acta *ibid.* & Apocalypsis 89
- Petrus Abbas concilii Nicæni II præses II 139, IV 16
- Petrus Alexandrinus Patriarcha III 76
- Petrus de Alliaco II 239
- Petrus Archi-Presb. concilii Nicæni II præses II 139, IV 16
- S. Petrus Chrysologus II III
- Petrus Cluniacensis II 178
- S. Petrus Damiani II 171
- Petrus Lombardus II 179
- Petrus de Luna sub nomine Benedicti XIII in Rom. Pont. electus II 224, 225, 234, in concilio Constantiensi depositus 235, mortuus 236
- Pezius, Bernardus, II 311
- Pezius, Hieronymus, II 312
- S. Philippi Evangelium apocryph. I 88, item Acta 89

RERUM PRÆCIPUARUM.

Philippus Wilhelmus Dux Neoburgi ad Catholicam fidem redit II 285

Philosophorum quæ auctoritas? V 18, 23

Phocas Imp. Bonifacio III Rom. Pont. Primum Ecclesiæ non contulit III 73, 78

Photius author schismatis Ecclesiam inter Orientalem & Occidentalem II 142, causa concilii Constantinop. IV generalis octavi 153 & seq. ejus laus & vituperium 149 & seq.

Picus, *Joannes*, II 242

Pighius, *Albertus*, II 273

Pighnius, *Sebastianus*, II 278, IV 17

Pileus rubeus Cardinalibus datus II 211

Pisanum concilium II 235, 242, IV 53, jure conciliis œcumenicis adnumeratur 54, 56, 58. Conciliabulum II 276 & seq.

S. Pius I Rom. Pont. II 81

Pius II Rom. Pont. II 237, 241

Pius III Rom. Pont. II 262

Pius IV Rom. Pont. II 264

S. Pius V Rom. Pont. II 265

Platina II 242

Polus, *Reginaldus*, Card. II 278, IV 17

S. Polycarpus II 75

Polychronius monothelita mortuum ad vitam resuscitare frustra laborat II 134

Polycratis cum S. Victore controversia de celebrando pascale III 176 & seq.

S. Pontianus Rom. Pont. II 87

Pontifex Romanus ex jure Divino succedit S. Petro III 70. Objectiones 71, refutantur 74.

Cur Pontifices se dicunt successores Petri & Pauli? 34, ut successores Petri habent Primum

I N D E X

matum Ecclesiæ 37 & seqq. 43 & seqq. Quæ
 contra successionem opponi solent 48, 63,
 68, refutantur 49, 65, 69. Eorum Prima-
 tus non est tantum primatus honoris 72, 75,
 quem a Phoca Imp. non obtinuerunt 73,
 78. Rom. Pontifex a concilio Nicæno ut ca-
 put Ecclesiæ veneratur 77. Pontifices Ro-
 manos opes temporales non dedecent 55 &
 seqq. nec ornatus splendidus 57. Vita mala
 quorundam Primatui nil officit 62, nec si viis
 illicitis in cathedram sint evecti 63 & seqq.
 Pontifex Romanus, cum loquitur de cathe-
 dra, est infallibilis in materia fidei & morum
 141 & seqq. 149 & seqq. quod docetur ex
 SS. Literis 150, Patribus 153, conciliis 156,
 Pontificum decretis 160, ratione Theologi-
 ca 162, consuetudine Ecclesiæ 167. Vindi-
 catur resolutio ab oppositis 169, 173, 184,
 186, 201. Infallibilitatem hanc asseruere sem-
 per SS. Pontifices 180, nec non & S. Bernar-
 dus 183, Gotfridus Vindocinensis *ibid.* Ber-
 tholdus *ibid.* Pontifici absque concilio nega-
 re infallibilitatem sententia nova est 163.
 Quis primus nomen suum mutaverit? II 160.
 Solus Rom. Pontifex habet potestatem con-
 vocandi concilium generale IV 7. Vindica-
 tur resolutio ab oppositis 10. Cur Romani
 Pont. in prima Ecclesia ad celebranda conci-
 lia principum laicorum opera usi sint? 13.
 Solus pariter Rom. Pont. conciliis generali-
 bus præsidendi jus habet 14, sicuti omnibus
 vel per se, vel per legatos suos præfedit 15
 & seqq. quæ opponuntur 18, refutantur 19
 & seq.

RERUM PRÆCIPUARUM.

& seq. Et est supra concilium generale œcumenicum 88 & seqq. an ullum unquam concilium supremam in Rom. Pontificem exercuerit potestatem, aut quidam Pontificum professi, se concilio esse subditos? 104 & seqq. An liceat a Pontifice appellare ad concilium generale? & an ejusmodi appellationes unquam ex aliquo jure factæ fuerint? 114 & seqq. Pontifices Romani *sæculi primi*, II 70 & seqq. *secundi*, 79 & seqq. *tertii*, 86 & seqq. *quarti*, 92 & seqq. *quinti*, 107 & seqq. *sexti*, 118, *septimi*, 127 & seqq. *octavi*, 136 & seqq. *noni*, 143 & seqq. *decimi*, 156 & seqq. *undecimi*, 165 & seqq. *duodecimi*, 174 & seqq. *decimi tertii*, 198 & seqq. *decimi quarti*, 216 & seqq. *decimi quinti*, 234 & seqq. *decimi sexti*, 262 & seq. *decimi septimi*, 283 & seqq. *decimi octavi*, 299 & seqq. Animadversio in successionem continuam Romanorum Pontificum contra hæreticos 303

Pradus, *Hieron.* II 276

Præadamitæ II 283

Prædestinatio. Controversiæ de ea inter Hincmarum Rhemensem, & Gothescalcum II 150 & seqq. Prædestinatiani a quo originem trahant? 256 & seq. hos inter, & Pelagianos quale discrimen? *ibid.*

Primatus Ecclesiæ S. Petro assertus III 7, ex Traditione 9, & ipsius factis 12. Quæ opponi solent 13, 21, 28, refutantur 15, 23, 29. Transit ad ejus successores 37 & seqq. qui sunt Romani Pontifices 43 & seqq. Objectiones contra successionem 48, refutantur

I N D E X

49. Eorum Primatui nil officit, si opes temporales possideant 55 & seqq. subinde vitam malam vixerint 62, aut viis illicitis in cathedram sint evecti 63 & seqq. Primatus Rom. Pont. non est tantum Primatus honoris 72, 75. Primatum in Ecclesias Africanas exercet Zosimus Rom. Pont. 80. Primatus Petri, vide *S. Petrus*.

S. Prosper II 112, ejus de Rom. episc. in cathedra S. Petri successoribus testimonium III 47

Prudentius episc. Trecensis II 151 & seqq.

Psalms CLI apocryph. I 81 & seqq.

Ptolomæi Philadelphi Ægypti regis jussu versio Græca S. Scripturæ adornatur I 22 & seq.

Purificationis B. V. Mariæ festum II 109

Pyrrhus monothelita II 127, contra quem **S. Maximus** Abbas scribit disputationem 130

Q.

Quadragesimale jejunium, vide *Jejunium*.

Quartodecimanorum controversia cum **S. Victore** III 176 & seq.

Quesnellus, *Pascasius*, II 298

Quido Aretinus II 170

Quietistæ II 282

Quirinus, *Angel. Mar. Card.* II 310

R.

Rabanus Maurus II 146 & seq.

Radulphus II 163

Ræ-

RERUM PRÆCIPUARUM:

- Ræmundus, *Florimundus*, II 271
Ratramnus II 151 & seqq.
S. Raymundus de Pennafort II 202
Raymundus Tolosanus comes II 207
Raynaldus, *Odoricus*, II 273
Raynaudus, *Theophilus*, II 295
Regaliæ jus in Galliis II 216
Regni millenarii auctor S. Papias II 76
Regulares debent saltem quatuor, & non pauciores inter Cardinales esse II 301
S. Remigius Lugdun. Archiepisc. II 151 & seqq.
Reprobi sunt vera membra Ecclesiæ II 46 & seqq.
Revelationem inter, inspirationem, & assistentiam Dei quale discrimen? I 10
Rezzonico, *Carolus*, vide *Clemens XIII.*
Rhegino II 163
Ribera, *Franciscus*, II 276
Richardus a S. Victore II 179
Romanum concilium sub Martino I Pont. II 131 & seq. sub Agathone 133
Romanus Pont. II 145
S. Romualdus II 163
Rosweidus, *Heribertus*, II 295
Rupertus Tuitiensis an impanationi faverit? II

177

S.

- Sa, *Emanuel*, II 276
Sabelliani hæretici II 85, ob Scripturam S. male interpretatam in hæresin lapsi I 63
Sabianus Rom. Pont. II 127

Sacer-

I N D E X

- Sacerdotes ut vestibus sacris in Ecclesia utantur,
a S. Stephano ordinatum II 87, ut sacrum
faciant semel tantum in die, mandatum 169
- Salmeron, *Alphonsus*, II 276
- Salve Regina quis composuerit? II 170
- Salvianus Massiliensis II 112
- Salutatio Deiparæ, ut ad eam per campanæ fo-
nitum populus animetur, introductum II
199
- Sanctio pragmatica, seu Carolina abrogata II
277
- Sanctitas veræ Ecclesiæ nota II 17, quam sola
Rom. Cath. Ecclesia habet 24
- Sanctorum omnium festum ubique celebrari cœ-
ptum II 144
- Sapientiæ liber ut canonicus vindicatur I 41,
quis ejusdem auctor? 44
- Sardicense concilium sub Julio II 102
- Schelstratus, *Emanuel*, II 289
- Scheffariense monasterium instauratum II 181
- Schisma in Ecclesia primum II 87, Anglicanum
260
- Schismatici an sint membra Ecclesiæ Christi?
II 315
- Schlehdorffense monasterium instauratum II
181
- Schlierseense monasterium instauratum II 181
- Schmier, *Franciscus*, II 312
- Schwenckfeldius II 259, 260
- Scotus, *Marianus*, II 171
- Scriptores sæculi *primi* II 74 & seqq. *secundi* 82
& seqq. *tertii* 88 & seqq. *quarti* 94 & seqq.
quinti 110 & seqq. *sexti* 120 & seqq. *septimi*

RERUM PRÆCIPUARUM.

130 & seq. *octavi* 137 & seq. *noni* 146 & seq. *decimi* 163, *undecimi* 170 & seq. *duodecimi* 177 & seqq. *decimi tertii* 201 & seqq. *decimi quarti* 225 & seqq. *decimi quinti* 238 & seqq. *decimi sexti* 268 & seqq. *decimi septimi* 288 & seqq. *decimi octavi* 304 & seqq.

Scriptura S. Ejus notio I 1, Defenditur ejus existentia 3. An Deus per se ipsum scripserit? 2, & in quo lapide? 6. Asservabatur olim in Ecclesiis 5. Ea, quæ existentiae opponi solent *ibid.* refutantur 7 & seq. Est divinitus inspirata 11, 15. Discrimen inter inspirationem, revelationem, & assistentiam Dei. 10. Objectiones contra inspirationem 13, solvuntur 15. Colloquium serpentis cum Eva, & loquela asinæ Balaam, nec non Cantica Canticorum vindicantur 17, & antilogiæ componuntur *ibid.* Qua in lingua primitus scripta, & in quas labente tempore linguas translata fuerit? 21. De versione septuaginta interpretum 22. De Vulgata 23 & seqq. Vulgata nostra latina continet purum & integrum Dei Verbum 25 & seq. a Synodo Tridentina approbata 26. Waltoni de ea testimonium 28. Impugnatur 28, vindicatur 29 & seq. a quibus erroribus per Sixtum V ac Clementem VIII fuit purgata? 33. Quæ concilium Tridentinum circa Vulgatam statuit, & quæ non statuit 34. Fontes nullibi sua authentia fuere privati 35. S. Scripturæ Canon 36 & seqq. impugnatur 41, vindicatur 43 & seq. Canon Judæorum duplex *ibid.* Ratio, cur hæretici aliquos & quos libros e canone expun-

I N D E X

- pungunt 48. S. Scripturæ judex quis? 60 & seqq. ejus necessitas 61, est sola Ecclesia Rom. Cath. 62. Objectiones 65, refutantur 67. Quid circa lectionem S. Scripturæ notandum? 72. Lectionem S. Scripturæ Ecclesia jure potest quibusdam prohibere 73 & seq. qua ratione actu prohibuerit, & quomodo hæc prohibitio obliget? 78. Libri apocryphi tum veteris, tum novi Testamenti quinam? 80 & seqq. Testamenti veteris 81 & seq. novi 88 & seqq. Quid de epistola Abgari Edeffæ regis ad Christum & hujus responso sentiendum? 92 & seqq. quid dicendum de epistolis B. V. M. tum ad S. Ignatium M, tum ad Florentinos, tum ad Messanenenses? 103 & seqq. An quoad singula verba fuerit inspirata? 116. Quid de stylo sentiendum? 126. Quotuplex sensus S. Scripturæ? 127, sensus tam literalis, quam mysticus, si de eo certo constat, constituit locum vere theologicum 129. S. Scripturæ lectio est parochis utilis & necessaria 134 & seqq. Regulæ sive canones, legendi S. Scripturam. 139
- Sectariorum indoles a S. Augustino descripta II 41, ex quo fonte doctrinam suam hausere 91, 92, 172, 215.
- Senecæ ad S. Paulum epistolæ. quid de his sentiendum? I 89 & seqq.
- Senensis Synodus II 246
- Septuaginta interpretum versio Græca S. Scripturæ I 22
- Serenus Missiliensis episc. imagines e templis auferit IV 43, 49

RERUM PRÆCIPUARUM.

- S. Sergius I Rom. Pont. II 129, reprobatur Trullanam Synodum 135
Sergius II Rom. Pont. II 144
Sergius III Rom. Pont. II 157, 159
Sergius IV Rom. Pont. II 166
Sergius Patriarcha Constantinop. monothelita
II 126, III 223, literis Honorium I decipit
224, 225, damnatur II 136
Seripandus, *Hieron. Card.* II 279, IV 17
Sermonum dierum Juda liber apocryph. I 82
& seq.
Serpentis cum Eva colloquium I 13, 17
Serry, *Hyacinth.* II 308
Sethianitæ hæretici II 79
Severinus Rom. Pont. II 128
Sfondratus, *Cælestinus*, II 292
Sigismundus Imp. pro tollendo schismate sollicitus II 236, 243 & seq.
S. Simeon Hierosolymis cruci affixus III 92
Simeon Metaphrastes II 163
Simon Magus hæreticus II 67
Simon Montfortii comes II 207
Simoneta, *Lud. Card.* II 279, IV 17
S. Simplicius Rom. Pont. II 108
Sinuessanum concilium est merum commentum
III 124
S. Siricius Rom. Pont. II 94
Sirmienses formulæ fidei quot procusæ? III
209, cui a Liberio Rom. Pont. subscriptum?
ibid.
Sirmondus II 296
Sisinnius Rom. Pont. II 136
S. Sixtus I Rom. Pont. II 80

I N D E X

- S. Sixtus II Rom. Pont. II 87
 S. Sixtus III Rom. Pont. II 108
 Sixtus IV Rom. Pont. II 238
 Sixtus V Rom. Pont. II 266 , constituit , ut
 inter Cardinales saltem quatuor , & non pau-
 ciores Regulares essent 301
 Sixtus Senensis II 273
 Societatis Jesu felicissimum initium II 275 , &
 viri doctrina clari 276
 Socinus , *Faustus* , & Sociniani hæretici II 259 ,
 260
 S. Sophronius II 131 , Monothelitarum adver-
 sarius III 224
 S. Soter Rom. Pont. II 81
 Soto , *Dominicus* , II 271
 Sozomeni testimonium de Primatu Rom. Pont.
 III 48
 Spinosa , *Benedictus* , II 283
 Spiritus privatus non potest esse S. Scripturæ ju-
 dex I 52 & seq. nec interpret 62 & seq.
 Spondanus , *Henricus* , II 273 , 294
 Staupitius , *Joannes* , II 253
 S. Stephanus Rom. Pont. II 87 , ejus cum S. Cy-
 priano de non rebaptizandis hæreticis contro-
 versia III 174 , 175
 S. Stephanus II Rom. Pont. II 137 , an baptis-
 mum in vino collatum approbaverit ? III
 186 , 194
 S. Stephanus III Rom. Pont. II 137
 Stephanus IV Rom. Pont. II 137
 Stephanus V Rom. Pont. II 143
 Stephanus VI Rom. Pont. II 144
 Stephanus VII Rom. Pont. II 145 , III 65
 Stephe-

RERUM PRÆCIPUARUM.

- Stephanus VIII Rom. Pont. II 159
Stephanus IX Rom. Pont. II 160
Stephanus X Rom. Pont. II 168
S. Stephanus Hungariæ dux regis titulo ornatus
II 162
Stephanus episc. concilii Constantinop. IV præ-
ses II 153, IV 16
Stola diaconalis II 107
Storckius, *Nicolaus*, Anabaptistarum parens II
259
Strabo, *Walafridus*, II 148
Suarez, *Franciscus*, II 295
Suidas II 171
Sulpitius Severus II III
Supplicationum publicarum author II 137
S. Sylverius Rom. Pont. II 119
S. Sylvester I Rom. Pont. II 92, an Constan-
tinum M baptizarit, & ab eo Romam & cir-
cumjacens Latium dono acceperit? 93, III
132. Sub eo celebratum est Nicænum I ge-
nerale I concilium II 100 & seq.
Sylvester II Rom. Pont. II 162, doctrina cla-
rus 163
Sylvius, *Æneas*, II 241
S. Symachus Rom. Pont. II 109
Symbolum Fidei nostræ est ab Apostolis tradi-
tum I 170, ejus variationes 175
Syriaca lingua quomodo orta? I 22

T.

- Tanquelinus II 173
Tatiani hæretici II 79
Taulerus, *Joannes*, II 227

I N D E X

- S. Thelesphorus Rom. Pont. II 80
- Templariorum ordo institutus II 229, an jure extinctus? 230
- Tertullianus II 83, ejus scripta tam ante, quam post lapsum *ibid.* & seq.
- Tezelius, Joannes, II 253
- Tharasius utrum concilio Nicæno II præfederit? II 140 & seq.
- SS. Theclæ & Pauli Acta apocryph. I 89
- Theodora II 158
- Theodoretus II 113, 123, ejus testimonium de primatu Rom. Pont. III 47
- Theodorus Rom. Pont. II 128
- Theodorus II Rom. Pont. II 145
- Theodorus Mopsvestenus II 123
- Theodorus Pharanensis Episc. Monothelitarum parens II 126, III 223, damnatus II 133
- Theodorus presbyt. concil. Constantinop. tertii præses IV 16
- Theologiæ scholasticæ author II 179. Theologiæ systema quale videatur optimum? V 18, 29 & seqq.
- Theologus per eminentiam dictus S. Gregorius Nazianzenus II 97
- Theologorum de schola quæ auctoritas? V 18 & seqq.
- Theopascitarum secta Eutychiana II 117
- Theophylactus II 163. Testimonium ejus pro primatu S. Petri III 10, & hujus in cathedra successoribus 46
- S. Thomæ Acta apocryph. I 89
- S. Thomas Aquinas II 203, ejus opera *ibid.* est inter Ecclesiæ Patres numerandus? V 12
- Tho-

RERUM PRÆCIPUARUM.

Thomas Kempensis 11 240

Tobiæ liber ut canonicus vindicatur 141 & seq.

Toletus, *Franciscus*, 11 276

Tolosanus Comes Raymundus 11 207

Tostatus, *Alphonsus*, 11 240 & seq.

Tournely, *Honoratus*, 11 310

Traditio, sive Verbum Dei traditum. Quid sit?

I 147, est doctrinalis 148, moralis, divina 149,

Apostolica & ecclesiastica 150, universalis, &

particularis, perpetua, temporanea, necessa-

ria *ibid.* libera 151. Existit traditio Divina 151.

Testimonia de super S. Pauli 152, & Patrum, S.

Irenæi 153, Tertulliani 155, S. Basilii 156,

Conciliorum Tridentini & Nicæni secundi 158.

Objectiones 161, solvuntur 163. Regulæ ad di-

gnoscentiam Traditionem 167. Traditiones cir-

ca symbolum fidei 170, & jejunium Quadrage-

simale 178. Traditio Divina est fons argumenti

infallibilis 195

Transubstantiatio. An de ea Pascasius Radbertus

primus, & bene scripserit? 11 146 & seq.

Tridentinum concilium 11 278, ejus præsides IV

17, approbat Vulgatam I 26, 30, quæ circa

eam statuit; & quæ non? 34. Fontes nullibi sua

authenticam privavit 35, statuit S. Scripturæ ca-

nonem 37, an faveat Attritioni charitatis ini-

tio destitutæ? IV 62

SS. Trinitas. An propositio: *una de Trinitate pas-*

sus est, est vere Catholica? II 117, in quo sen-

su a S. Hormisda rejecta? 118. SS. Trinitatis fe-

stum institutum 222

Trisagion *Sanctus* ut in Missa intonetur, quis au-

thor? 11 80

I N D E X

Tritheitarum secta Eutychiana II 117

Trithemius, *Joan.* II 269

Tropologicus sensus S. Scripturæ I 128

Trullanum concilium II 134 & seq.

Turrecremata, *Joan.* II 241

Typus Constantis II 132

V.

Valentiniani hæretici II 79

Valentinus Rom. Pont. II 144

Valesius, *Thomas*, cur in carcerem conjectus?

III 200, 201

Varmienfis, *Stanislaus*, Card. II 279, IV 17

Vasa sacra ut solum a ministro ordinato tangerentur, quis author? II 80, argentea in sacris adhibeantur 86

Vasques, *Gabr.* II 295

S. Udalricus primus solenniter in sanctorum numerum relatus II 161

Udalricus Dux Württembergæ ad Catholicam fidem redit II 285

Verbum Dei scriptum, vid. *Scriptura S.*

Verbum Dei traditum, vid. *Traditiones.*

Verborum dierum Salomonis liber apocryph. I 82 & seq.

Vestibus sacris ut sacerdotes in Ecclesia utantur, S. Stephanus ordinavit II 87

S. Victor I Rom. Pont. II 82, ejus controversia cum Quartodecimanis de celebrando pasce III 176 & seq.

Victor II Rom. Pont. II 168

S. Victor III Rom. Pont. II 169

Victor IV Pseudo-Pont. II 176

Vido

RERUM PRÆCIPUARUM.

- Vido II 159
Viega, *Blasius*, II 276
Viennense concilium generale II 228 & seq.
Vigilius Rom. Pont. II 119, III 65, cur noluit
concilio Constantinop. II præsidere? II 124, 125
S. Vincentius Ferrerius II 239
Vincentius Lirinenfis II 112
de Vio, *Thomas*, II 269
Visibilitas ecclesiæ Christi II 3 & seqq.
S. Vitalianus Rom. Pont. II 129
Unionis decretum in concilio Florentino Græ-
cis datum cum illa pro instructione Armenorum
non confundendum II 249 & seq.
Unitas veræ ecclesiæ nota II 16, quam sola Ro-
mano - Cath. ecclesia habet 20
Universalis Episcopi titulus a Græcis frustra quæ-
situs II 164, 166, 167 & seq.
Universalitas veræ ecclesiæ nota, II 17, quam
sola Rom. Cath. ecclesia habet 28
S. Urbanus I Rom. Pont. II 86
S. Urbanus II Rom. Pont. II 169
Urbanus III Rom. Pont. II 177
Urbanus IV Rom. Pont. II 199
Urbanus V Rom. Pont. II 223
Urbanus VI Rom. Pont. II 223, 225
Urbanus VII Rom. Pont. II 266
Urbanus VIII Rom. Pont. II 284
Ufuardus II 149
Vulgata latina inter omnes versiones eminet I
23, continet purum & integrum Dei verbum
21, 25 & seqq. quis author? 25, approbatur
a concilio Tridentino 26. Waltoni de ea te-
stimonium 28, impugnatur 28, vindicatur 29
&

INDEX RERUM PRÆCIPUARUM.

& seqq. habet cum fontibus concordiam 31,
& majorem auctoritatem 32, a quibus erro-
ribus per Sixtum V & Clementem VIII fuerit
purgata? 33. Quæ concil. Tridentinum circa
Vulgatam statuit, & quæ non statuit? 34,
ejus lectio non est prohibita 78

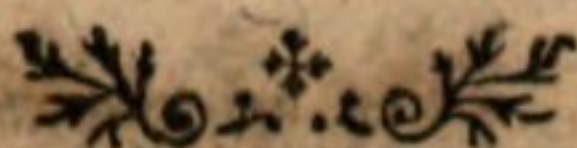
W.

Waldenses hæretici II 173
Waltoni de Vulgata testimonium I 28
Wicleffus, *Joan.* hæreticus II 214
Witichindus II 163

Z.

S. Zacharias Rom. Pont. II 137
S. Zephyrinus Rom. Pont. II 82, an communi-
caverit cum Montanistis? III 186, 189
Ziegelbaur, *Magnoaldus*, II 313
S. Zosimus Rom. Pont. II 107, Primatum in
ecclesias Africanas exercet III 80, quo modo
librum Cælestii & Pelagii catholicum dixerit?
186, 193
Zwinglii errores II 257, quos Henricus VIII
Angliæ rex nunquam in regno suo admisit 261

F I N I S.

POSITIONES

DE VERBO INCARNATO, ACTIBUS HUMANIS, ET CONSCIENTIA.

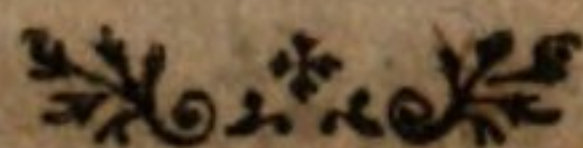
I. **I**ncarnationem existere contra eth-
nicos & gentiles probamus ex mi-
raculis Christi;

II. Contra Judæos vero tum ex prophe-
tia Jacobi *Gen.* 49; tum ex prophetia
Danielis c. 9.

III. In illa per *sceptrum* intelligimus quam-
libet potestatem summam administran-
di rempublicam,

IV. Et per *Judam* totam gentem Judai-
cam.

V. In ista per hebdomadas, hebdomadas
annorum, quæ suum initium probabi-
lius

lius sumunt ab anno 20. regni Artaxerxis Longimani.

VI. Christus natus est anno mundi 4000. VIII calendas Januarii, probabilius de media nocte,

VII. Non extra, sed intra urbem Bethleem.

VIII. Et domus Lauretana est ea ipsa domus, in qua olim B. V. Maria ab Angelo salutata fuit.

IX. Mysterium Incarnationis licet ratione naturali positive cognosci aut probari nequeat, est tamen evidenter credibile.

X. Christus fuit circumcissus non in templo Hierosolymitano a summo Sacerdote, sed in spelunca Bethleemitica a S. Josepho.

XI. Magi, qui eum in præsepi adorarunt, fuerunt reges; eorum autem nomina sunt prorsus incerta.

XII. Incarnatio non fuit simpliciter necessaria, etiam supposito peccato hominis, & decreto redemptionis,

XIII. Bene tamen ex supposito, quod Deus condignam pro peccato exiget satisfactionem.

XIV.

XIV. Ille Simeon, qui Christum in ulnas suas susceperat, fuit pius laicus, non autem sacerdos.

XV. Festum Purificationis probabilius fuit institutum a Gelasio I sæculo V ad finem, vel sæculo VI ad initium.

XVI. Unio Verbi D. cum Humanitate est substantialis.

XVII. Et Nestorius, qui hoc negavit, fuit in Synodo Ephesina I omnino legitime condemnatus.

XVIII. Christus in moderna providentia non venit tantum ut Doct̃or & Magister, quemadmodum quidam Pelagiani volebant, sed etiam ut Redemptor.

XIX. Imo redemptio generis humani ita fuit unicum Incarnationis motivum, ut ille ne quidem venisset, si Adam non peccasset.

XX. Verbum Divinum in triduo mortis mansit unitum & corpori & animæ;

XXI. Quin imo etiam sanguini effuso.

XXII. An vero in terra adhuc detur verus & naturalis Christi sanguis, crisi non omnino caret.

XXIII. B. V. Maria semper fuit & permanfit Virgo.

XXIV. Emisit votum virginitatis, & probabilius antequam fuit desponsata Josepho.

XXV. In Christo fuerunt duæ naturæ integræ;

XXVI. Sicut & duæ voluntates, Divina sc. & humana.

XXVII. Honorius ne quidem connivendo se fecit reum hæreseos Monothe-litarum.

XXVIII. In horto Gethsemani Christus emisit sudorem vere sanguineum.

XXIX. Fuit ab intrinseco impeccabilis,

XXX. Et nihilominus mortem libere subiit.

XXXI. Crux, cui fuit affixus, erat de ligno e quercu.

XXXII. Duoque illi latrones, quorum tantum unus impropèravit Christo, non funibus, sed quatuor etiam clavibus, quemadmodum Christus, cruci suffixi fuere.

XXXIII. Christus mansit in sepulchro uno die integro, & duabus noctibus.

XXXIV.

XXXIV. Mortui, qui cum ipso resurrexissent in S. Scriptura enarrantur, probabilius ad sua denuo sepulchra rediere.

XXXV. Christus vere pro nobis satisfecit;

XXXVI. Ejusque satisfactio est valoris ab intrinseco infiniti.

XXXVII. Sancti prorsus licite & utiliter invocantur.

XXXVIII. Sicut & eorum imaginibus licite exhibetur aliquis cultus.

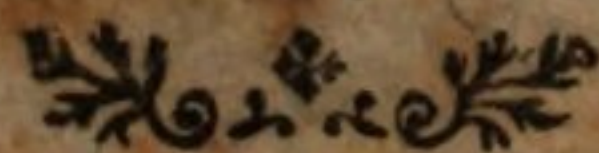
XXXIX. Concilium Francofordiense ad Mœnum nec synodo generali VII, nec dogmati catholico de imaginum cultu præjudicium infert,

XL. Nec libri, qui Carolini dicuntur, Lutheranis & Calvinistis favent.

XLI. Imaginibus & Reliquiis Sanctorum idem specificè exhibetur cultus, qui exhibetur Sanctis, quos repræsentant.

XLII. Beatitudo objectiva hominis consistit in solo bono increato.

XLIII. In actu humano datur perfectum voluntarium.

XLIV. Non datur actus humanus in individuo indifferens.

XLV. Tam minister Sacramentorum, quam recipiens Sacramenta tenetur sequi sententiam probabiliorem tutioremque relictam minus probabili minusque tuta.

XLVI. Idem tenendum est de Medico & Chirurgo.

XLVII. Imo etiam in materia morum illicitum reputamus sequi sententiam minus probabilem minusque tutam stantem pro libertate, relictam probabiliiori, magisque tuta, stante pro præcepto.

XLVIII. Nec sufficit ad deponendum dubium extra materiam justitiæ notum illud principium: *Melior est conditio possidentis.*

XLIX. Dictamen ultimo practicum debet esse moraliter certum.

L. Unde in dubio practico nunquam operari licet.

U. I. O. G. D.

11

Oberndorffer, Coelestin

Authoritas ss. patrum theologorum, philosophorum et historicorum methodo
polemico-historico-scholastica in usum theologiae dogmaticae candidatorum
expensa, et una cum parergis de verbo incarnato, actibus humanis et
conscientia disquisitioni publicae proposita

Augustae Vindel. 1760

Diss. 439-2#Beibd.2

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10840374-0

VD18 14800292-001